75STE JAARGANG No. 9930 ZATERDAG 27 SEPTEMBER 1958

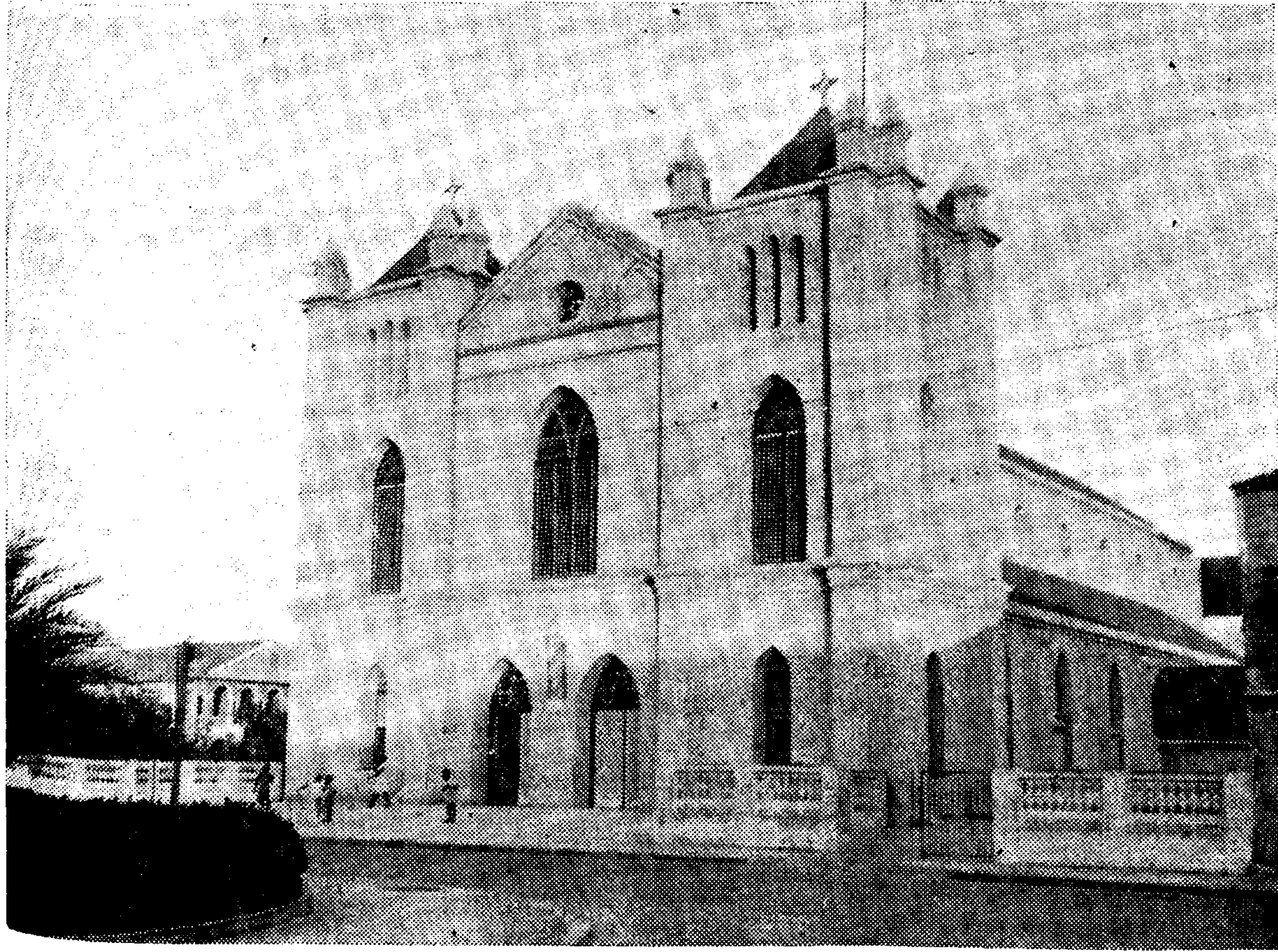
Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao | Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 | Telefoon: Redactie: 23858 | Advertentie: 23550 | Abonnementen en Bezorging: 24399

WILLEMSTAD — BISSCHOPSSTAD

De Nieuwe Kathedraal

De voorgevel van de nieuwe kathedraal te Pietermaai.

Pauselijke Bulle wijst Pietermaai als bisschopszetel aan

Naar thans officieel is bekend geworden, heeft het Vatikaan de kerk van Pietermaai toegewijd aan de Koningin van de Allerheiligste Rozenkrans, aangewezen als zetel van de Bisschop van Willemstad. Daarmee is de kerk van Pietermaai officieel tot Kathedraal verheven. In deze Kathedraal zullen dus de kerkelijke ceremoniën plaats vinden bij de installatie van Mgr. J. M. Holterman tot Bisschop van Willemstad, waarvan de officiële Latijnse titel luidt: Episcopus Gulielmopolitanus.

De overwegingen, waarop dit besluit berust, zijn niet bekend, doch aangenomen mag worden, dat het geenszins in de bedoeling van Rome heeft gelegen om ook maar in de verste verte tekort te doen aan de historische eerbiedwaardigdheid van de pro-kathedrale kerk van St Anna, die reeds meer dan 200 jaren bestaat en vanaf Mgr Niewindt „de kerk van de bisschop" is geweest. Het werd echter in toenemende mate duidelijk, dat deze kerk, met haar kleine priesterkoor, te weinig ruimte bood voor de volle ontplooiing van de pontifikale liturgie. Dit was ongetwijfeld een van de redenen waarom de plechtige konsekratie van Mgr Holterman, begin verleden jaar, in een der andere kerken plaats vond. Bovendien ligt de kerk van St Anna zodanig ingebouwd in het beeld van Otrabanda, dat van enige uitbreiding geen sprake kan zijn. De kerk van Pietermaai daarentegen is niet slechts een bijzonder fraai kerkgebouw, doch biedt ook voldoende gelegenheid om, eventueel met het aanbrengen van kleine wijzigingen, de funkties van een kathedraal te vervullen.

De kathedraal van Pietermaai behoort niet tot de oudste kerken van Curaçao. De parochies van St Anna, van Barber en van Santa Maria bijvoorbeeld, zijn ouder — doch Pietermaai is de eerste kerk, die door de Dominikanen werd gebouwd.

Die bouw ging met tal van moeilijkheden gepaard. Grond was aanvankelijk in die omgeving zeer moeilijk te krijgen. Met veel moeite kreeg men in 1860 een stuk moerasgrond, waar het Waaigat in uitliep, en dat eerst behoorlijk moest worden drooggelegd. In 1870 beval de toenmalige Apostolisch Vikaris Mgr Van Ewijk, dat er een noodkerk op die plaats moest verrijzen — en die kwam er ook met bekwame spoed nog in datzelfde jaar. Tegelijkertijd gaf Monseigneur als zijn wens te kennen, dat zo spoedig mogelijk met de bouw van een definitieve kerk moest worden begonnen. Het duurde echter tot 1876 eer daarvoor de eerste steen kon worden gelegd. De moeilijkheden echter hielden niet op en werden extra verzwaard door de orkaan van 23 september 1877, die alles wat er boven de grond stond teisterde. Meer dan een jaar moesten de werkzaamheden volledig worden stilgelegd Eerst in 1882 werd op 20 april de grote kerk door Mgr Van Ewijk gekonsakreerd. Zij werd in die dagen unaniem als de fraaiste kerk van het eiland beschouwd. Zij werd nadien herhaaldelijk verfraaid en in 1940/1941 geheel gerestaureerd.

Het intérieur van de nieuwe kathedraal te Pietermaai met het prachtige bronzen hoogaltaar, dat daar enkele jaren geleden door toedoen van de huidige pastoor Clemens v.d. Looy O.P. gekomen is.

Willemstad — Bisschopsstad

Oproep om steun

Het comité, belast met de voorbereiding van de feestelijkheden rond de instllatie van Zijne Hoogwaardigt Excellentie Monseigneur J. M. Holterman tot Bisschop van Willemstad heeft voor de organisatie van deze feestelijkheden geld nodig -veel geld- en doet daarom hiermee een beroep op de hele katholieke bevolking van Curaçao.

Van het Eilandbestuur is reeds toestemming verleend tot het houden van een inzameling. Een groot aantal dames heeft zich bereid verklaard om met intekenlijst rond te gaan. Deze intekenlijsten zijn reeds gereed gemaakt en rondgebracht. De inzameling begint deze week. Het Comité vertrouwt, dat niemand deze inzameling zal laten passeren zonder met een dankbaar hart een ruime gift te hebben geschonken

Met een dankbaar hart omdat de verheffing van Willemstad tot Bisschopsstad de erkenning vormt van al het werk dat door de katholieke missie op onze eilanden in de loop der eeuwen werd volbracht.

Een ruime gift omdat de luister wordt verhoogd, die aan deze waarlijk historische gebeurtenis kan worden bijgezet.

Het afgelopen week-end organiseerd de Nederlandse sektie van het „Syndicat de la haute coiffure Française et coiffure création" een internationale presentatie van coiffures en mode in kasteel „De hoge Vuurschee" te Baarn. Aan de presentatie werkten o.a. mede twee top-mannequins van Pierre Balmain, twee van „Carven" en twee van Charles Montaigne alsmede Deense, Duitse, Luxemburgse en Zwitserse sekties met hun modellen. De Nederlandse mannequins werden verzorgd door het modehuis Metz & Co., Liberty Amsterdam-Den Haag. Foto: alle mannequins in de getoonde cocktail-jurken tijdens de finale van de geslaagde show.

Radio-signalen zwegen kort na afschieting

Amerik. Marine lanceerde „VANGUARD"-kunstmaan

Pessimisme ten opzichte van kansen van welslagen

Kaap Canaveral. — De Amerikaanse Marine heeft gisteren in Kaap Canaveral een drietrapsraket gelanceerd om te proberen een volledig uitgeruste „Vanguard" Kunstmaan in haar baan te brengen.

De kunstmaan weegt ca. 9.75 kilogam en is uitgerust met instrumenten voor het bestuderen van de beweging van de aarde in de ruimte, een bandrecorder voor het opnemen van de metingen en een zender om signalen naar de aarde te seinen. Verder is er een apparaat voor het verkrijgen van gegevens over het wolkendek boven de aarde.

De „Vanguard"-raket, waarmee de nieuwe Amerikaanse kunstmaan werd afgeschoten, heeft een gewicht van 22.600 pond. Tien seconden na de afschieting veranderde de raket haar verticale stijging en nam een zuidoostelijke koers aan. Indien de laatste trap van de raket en de kunstmaan in hun baan komen, zullen zij met een snelheid van ongeveer 29 000 km per uur een elliptische baan om de aarde omschrijven.

Hoelang de kunstmaan, die gisteren werd afgeschoten, in de kosmische ruimte zal rondcirkelen, is voorlopig niet bekend, hoewel het waarschijnlijk is, dat deze „Vanguard", die zwaarder is dan de gelijknamige satelliet, die op 17 maart werd gelanceerd, minder lang om de aardbol zal wentelen dan haar voorgangster. waarvan de „levensduur" op twee eeuwen wordt geschat.

De nieuwe kunstmaan van de Amerikaanse marine, die min of meer de grootte heeft van een handbal in tegenstelling tot de eerste „pompelmoes-Vanguard", heeft een geheel andere wetenschappelijke taak.

Het gaat er ditmaal niet om de omringende temperaturen, de sterkte der kosmische stralen en de veelvuldigheid van micrometeorieten.

Het „meteorologisch oog", dat werd afgeschoten, heeft tot voornaamste taak met behulp van ultragevoelige instrumenten. die met grote juistheid opmetingen kunnen maken van de sterkte van het licht, dat door de aardoppervlakte weerkaatst wordt, de wolkformaties, die over de gehele aardbol verspreid zijn, te meten. De gegevens, die door de radiozenders van de kunstmaan worden uitgezonden, zal het mogelijk maken om de twee uur volledige weerkaarten te maken van het complex van het wolkenstelsel.

Deze nieuwigheid op het gebied van kunstmanen. die in het kader van het Internationale Geophysische jaar worden gelanceerd, opent volgens de geleerden van het Amerikaanse comité van het I.G.J. revolutionaire perspectieven wat betreft het voorspellen van weerberichten op lange termijn.

Indien het experiment slaagt, zo is men van mening, is het tijdstip nabij, dat het mogelijk zal zijn met nagenoeg absolute zekerheid verschillende weken of maanden tevoren het weer te voorspellen in welk gebied ter wereld ook.

Een onmiddellijke en opmerkelijke toepassing van deze nieuwe meteorologische methode van onderzoek zal uiteraard zijn het permanent nagaan van de verplaatsingen van orkanen, die steeds weer grote ravage aanrichten in de Caribische zee, aan de kusten van de Golf van Mexico en in de Grote Oceaan.

Een symbolisch toeval wilde, dat de nieuwe satelliet van de Amerikaanse Marine werd gelanceerd op hetzelfde ogenblik, dat de orkanen „Helen" en „Ilsa" de Oostkust van de Verenigde Staten aandeden. De nationale academie van wetenschappen te Washington heeft meegedeeld, dat de „Vanguard"-satelliet, die gisteren te Kaap Canaveral werd afgeschoten, radiosignalen heeft uitgezonden, die tijdens een korte periode na de afschieting van de voortstuwingsraket werden opgevangen Sindsdien zijn geen signalen opgevangen.

Dit is twee uur na de afschieting van de kunstmaan aan de pers meegedeeld. Men verwachtte in Amerikaanse wetenschappelijke kringen over inlichtingen te beschikken omtrent het falen of welslagen van het experiment twee uren na de lancering. Men merkte in dezelfde kringen tevens op, dat het langste tijdsverloop, dat vertrek sinds een van de Russische en Amerikaanse kunstmanen in hun baan terechtkwam, twee uur en 15 minuten was.

Het onheilspellende stilzwijgen van de Vanguard schijnt de voorbode te zijn van de aankondiging van de mislukking van de proef, als dit stilzwijgen tenminste niet te wijten is aan een slecht functioneren van de radiozender van de kustmaan.

Direkteur John Hagen van het Vanguard-plan verklaarde tegenover verslaggevers dat het een of twee dagen kan duren voor men kan zeggen of de vrijdag gelanceerde kunstmaan in zijn baan is gekomen of niet. Dr. Hagen toonde zich echter vrij pessimistisch ten opzichte van de kansen van welslagen.

De Gaulle: Het referendum is een kwestie van levensbelang voor het lot van FRANKRIJK

Parijs. — Generaal De Gaulle heeft vrijdagavond in een toespraak voor televisie en radio gezegd, dat het referendum over de grondwet op zondag een kwestie van levensbelang voor het lot van Frankrijk is.

Hij zeide, dat het feit, dat in Algerië mannen en vrouwen van de verschillende gemeenschappen voor de eerste maal volkomen gelijkgerechtigd deelnemen aan de stemming, zal bewijzen, dat zij vertrouwen in Frankrijk en, ik durf het te zeggen, in mij stellen. Zij zullen tonen, dat zij gezamenlijk willen deelnemen aan de grote politieke, economische, sociale en culturele taak, die wij besloten hebben te verrichten om Algerië te hervormen, zijn inwoners te vrijwaren van vrees en armoede en de vrijheid en waardigheid van elke man en elke vrouw te waarborgen.

Verder zeide hij, dat het feit, dat er tussen het moederland en de overzeese gebieden een vrije volkerengemeenschap zal worden gevormd, een voorbeeld voor de wereld zal zijn.

Amerikaanse genietroepen uit BEIROET vertrokken

Beiroet. — Er zijn donderdag 141 Amerikaanse geniesoldaten per vliegtuig uit Beiroet vertrokken naar hun vroegere garnizoenen in West-Duitsland. In juli jongstleden waren deze militairen wegens de politieke spanning in het Midden-Oosten van Duitsland naar Libanon overgebracht.

Dit zijn de eerste militairen van het leger, die uit Libanon worden teruggetrokken. Eerder hadden reeds drie bataljons Amerikaanse mariniers Libanon verlaten.

Het zware materiaal van de geniesoldaten is gisteren te Beiroet aan boord gebracht van drie vrachtschepen.

GEZIEN

door een Antilliaan

Er is geen gezelliger tijd dan de prae en post verkiezingstijd.... Geruchten groeien voordat zij zijn ontstaan en sterven vaak vóór zich in volle bloei te hebben kunnen ontplooien.

Geen gerucht is dwaas genoeg om niet geloofd te worden.

Geen gerucht te vreemd om slechts als gerucht te worden beschouwd. Men behoeft een halve zin te vertellen, de rest aan de warme fantasie van anderen over te laten en..... welig tiert een nieuw verhaal in de stad.

Wie de moeite neemt de bron van zulke „fabels" na te gaan, komt steeds op enkele centrale plekken terecht.

Trefpunten onder een gezellig kopje koffie, waar men elkaar op vaste tijd ontmoet en in gesprekken kwijt raakt wat men kwijt wil en wat men wenst voortverteld.

Als men van de tijd vóór de verkiezing de mogelijkheden van lijstenverhouding, scheuringen, nieuwe partijen e.d. op gaat tellen en vergelijken wat van dit alles later tenslotte waar bleek te zijn, komt men tot de conclusie dat dit land toch bijzonder gelukkig is. Immers slechts in een onbezorgd land kan men zich zo spontaan en blij en zo vol goeden moed aan zulke heerlijke, maar irreële beschouwingen overleveren, zichzelf geven aan aangename dromen na het inhaleren van politiek opium.

Als men de verhalen over eventuele, waarschijnlijke en zekere coalities bij elkaar gaat nemen, zijn er sinds de verkiezing minstens vier nieuwe regeringscombinaties gevormd — zijn er in alle grote partijen fatale scheuringen en is Bonaire inmiddels 3 of 4 keer van politieke kleur veranderd.

Wie enigszins iets met de politiek te maken heeft, is zijn leven niet meer zeker, althans in figuurlijke zin niet. Hij kan geen tien stappen doen zonder op straat te zijn aangehouden. Hij kan nauwelijks rustig in de Kini-Kini Bar een koele drank gebruiken of hij wordt overvallen met de klassieke vraag: „Is het waar?" — En wat kan een serieus mens anders antwoorden, zelfs zonder nadere toelichting af te wachten dan, „ja, natuurlijk is het waar".

Wat zo natuurlijk en zo waar is, laat men dan het beste over aan de welwillende enquêteur.

Zoals hier steeds het geval is, bij belangrijke gebeurtenissen als voetbalwedstrijden, verkiezingen en vorming van een nieuwe Regering, worden er grove weddingschappen aangegaan over de mogelijke en onmogelijke combinaties, ministriabele figuren, scheuringen in bepaalde partijen e.d.

Het verwondert ons daarom in het geheel niet dat één van de politieke „leiders" beginselvast zijn telefoon uithaalt om rustig over de vele problemen te kunnen nadenken.....

Het zou de moeite waard zijn een grondige studie te maken van de oorzaken van al deze geruchten en om de vraag te beantwoorden, waarom zelfs de meest serieuze personen door de meest ongeloofwaardige geruchten worden gealarmeerd.

Is het omdat hier politiek vaak tot een cultus is verheven?

Is het omdat men graag in geruchten gelooft?

Is het omdat hier op Curacao inderdaad alles mogelijk is?

Is het omdat zich gretig in geruchten overgeven een soort afreageren is op teleurstellingen van de verkiezing?

Is het de vlucht in een droomwereld?

In minder *gedisciplineerde* landen *grijpt men naar de wapenen om een verkiezing te* niet *te doen.*

Hier *aanvaardt men in democratische overgave de vrije uitspraak van het volk. Men voelt zich wel diep teleurgesteld, had anders verwacht en hoopt op een „betere" volgende keer, doch men respecteert de mening van de wettelijke meerderheid.*

Daarom is het „afreageren" door middel van geruchten een onschuldige bezigheid, die ergere dingen voorkomt.

Anderen stellen dat de grond van dit alles is het gemis aan nuttige vrije tijdbesteding, aan het gebrek om zichzelf met iets productiefs buiten *de gewone dagelijkse sleur bezig te houden.*

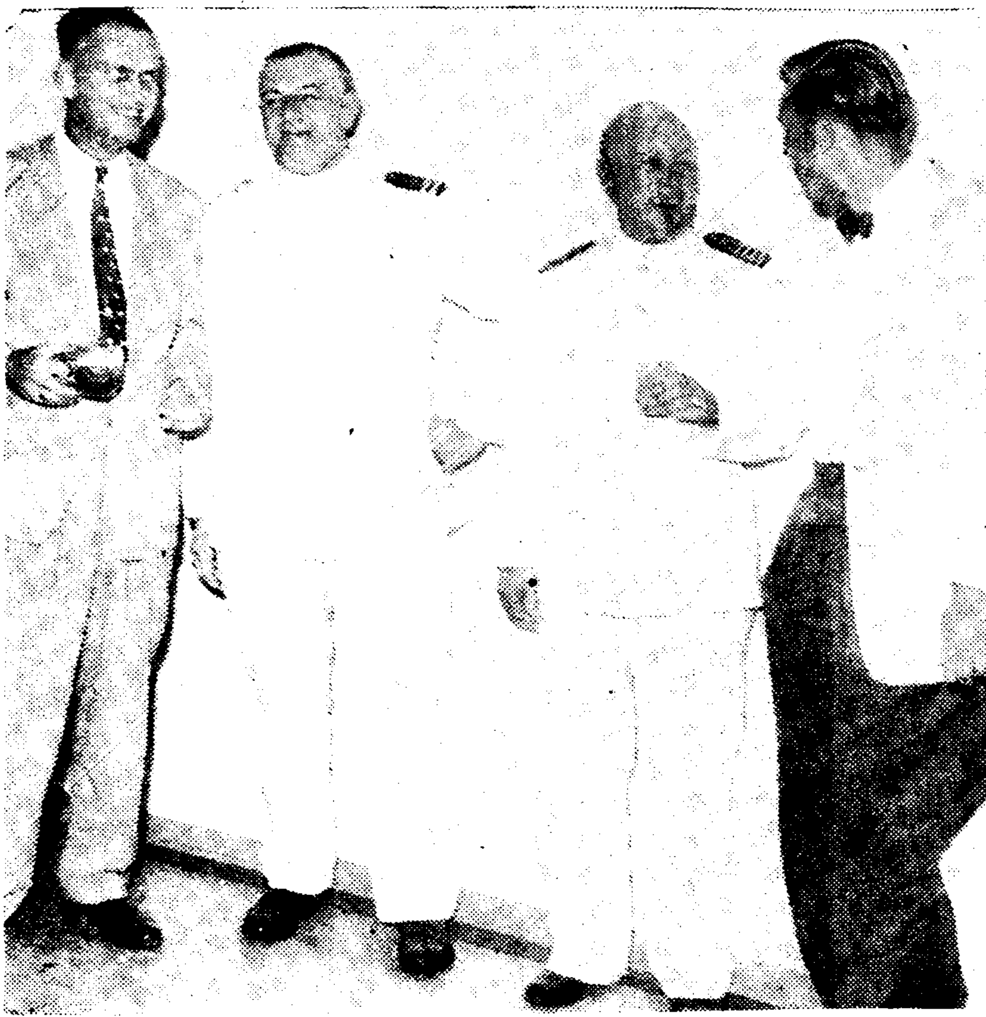
Wij voor ons houden vol dat de grondoorzaak ligt in een combinatie van onschadelijk afreageren van een diep gevoelde teleurstelling en de uitgang van een innerlijke bezorgdheid voor het algemeen welzijn, zoals men die ziet.

Dit is altijd zo in de historie geweest. Reeds tijdens de punische oorlogen, toen Hannibal vóór de poorten van Rome lag, vierden geruchten en voorspellingen hoogtij.

Degenen onder ons die de jongste wereldoorlog en de bezetting in Nederland hebben meegemaakt, zullen zich ongetwijfeld herinneren de wonderlijke verhalen, die toen telkens de ronde deden.

Hoe het ook zij: Zolang men hier in de Antillen, zolang men hier op Curacao, — dagelijks omstreeks half 11 in restaurants en elders tijd heeft om zich ongedwongen over te geven aan geruchten verhaaltjes en onschuldige fabels, mogen wij onszelf bijzonder gelukkig prijzen.

Een opname tijdens de receptie gisteravond aan boord van het ms. „Medon" van de K.N.S.M. Derde van links kapitein D. Harder, in gesprek met de heer Van Henegouwen (uiterst rechts), de heer Keyzer (uiterst links) en de chief-steward, de heer Marel.

K. N. S. M.'s „MEDON" op maidentrip te CURACAO

Willemstad. — Tot gisteravond over zeven lag nog aan de West-werf van de K.N.S.M. gemeerd, het motorschip „Solon" en vlak daarachter de „Medon." Het enige verschil wat misschien op viel te merken, was, dat op het laatste schip een feestelijke stemming heerste.

De „Medon", behoort evenals de „Soron", de „Jason" en de „Maron" tot de Zes K.N.S.M. schepen van het „closed-schelterdeek-type". De andere drie schepen, de „Memnon", de „Kreon" en de Ammon zijn in bestelling bij twee Nederlandse scheepswerven.

Maiden trip Medon

Op de „Medon" heerste er gisteravond feestvreugde, want dit schip maakte zijn eerste reis, en bij deze gelegenheid, had de K.N.S.M. gemeend de Curaçaosche handel en Pers officieël kennis te laten maken met dit nieuwe type vracht-en passagiersschip.

Een keurig verzorgd koud buffet verdient extra vermeld te worden. Zo keurig was voor de inwendige mens gezorgd, dat wij een echtgenote aan haar wederhelft hoorden vragen: „Moet ik morgen de lunch nog klaar maken?" Waarop manlief antwoordde: "Ja zeker.... voor de kinderen."

Enkele technische gegevens

De „Medon heeft een ladingscapaciteit met een totale kubieke inhoud 193.000 cft, waarvan 12.500 cft. voor koel, vries en diepvries geschikt is.

Het schip wordt voortbewogen door een enkel werkende 8-cil. 2 tact Stork-dieselmotor van 3.600 A.P.K.

Deze motor geeft het schip een gemiddelde snelheid van bijna zestien mijl (ongeveer dertig km. p/u) per uur.

Onnodig te vermelden dat het schip is uitgerust met de meest moderne natische instrumenten zoals bijvoorbeeld: een gyro kompas, een automatische stuurinrichting en een ultra-moderne richtingzoeker.

Dat dit alles het verblijf aan boord van het schip onvergetelijk maakt, bleek wel uit een kort gesprek, dat wij voerden met een passagiere die zich in Nederland had ingescheept. **Zij raakte niet uitgepraat** over het eten, dat voortreffelijk was, evenals de service en de zeer vriendelijke behandeling die zij aan boord genoot.

Hebt u nog last van zeeziekte gehad, was onze laatste vraag, die negatief werd beantwoord.

Dit is een pluim op de hoed van kapitein D. Harder en zijn bemanning en daar zullen de gasten van gisteravond het met ons eens zijn.

Verregaande Baldadigheid

Willemstad. — Om 16.30 uur gistermiddag kwam aan de wacht Rio Canario een bestuurder van een A.B.C. bus met een verwonding aan een zijner handen. Hij verklaarde dat scholieren tijdens het rijden vanaf Salinja naar Groot-Kwartier hem met messen hadden aangevallen omdat hij hen tot kalmte had aangemaand wegens het verstoren van de orde in de bus. Bij de vlucht uit de bus lieten de kinderen zeven schooltassen achter, die door hem aan de wacht werden gedeponeerd.

Een tijdje later kwam er een stel jongens hun tassen halen alsof er niets gebeurd was, maar ze hadden buiten de waard gerekend, want ze kregen een briefje mee naar huis voor hun ouders dat zij zich hedenochtend bij de Kinder- en Zedenpolitie moeten melden. En daar zullen wel enkele harde woorden en klappen zijn gevallen.

Bizondere postzegels t.g.v. 50-jarig bestaan Lands Radiodienst

Willemstad. — Door de Posterijen van de Nederlandse Antillen wordt een bizondere postzegel uitgegeven ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van de Lands Radiodienst op 16 oktober a.s.

Vanaf 1 oktober zal op de kantoren van de Lands Radiodienst eerste dag-enveloppen ter verkoop worden gesteld, speciaal ontworpen voor deze gelegenheid.

Op consultatiebureau te Willebrord

SHARINE INOCENTE als duizendste baby ingeschreven

Willemstad. — Verleden donderdag vond er een kleine plechtigheid plaats op het consultatiebureau voor zuigelingen op Willibrord. Er werd n.l. de 1000ste baby in het jaar 1958 op het consultatiebureau voor zuigelingen van het Eilandgebied Curaçao ingeschreven. Deze baby heet Sharine Inocente en werd op 23 augustus 1958 geboren.

Bij deze gelegenheid waren aanwezig, behalve de ploeg bestaande uit Dr. M. van Veldhoven, zuster Brunings, zuster Gaari en de assistente Mevr. Chatlein-Pinedo, het Hoofd van de Geneeskundige Dienst Dr. J. J. Veenhuizen en het Hoofd der Administratie van de Geneeskundige Dienst de Heer J. M. F. Pietersz. Dr. Veenhuizen sprak de aanwezige moeders toe en wees hun op het belang van het bezoek aan de consultatiebureaus van hun zuigelingen. Hij feliciteerde Dr. van Veldhoven met deze gebeurtenis en richtte ook enige woorden aan de moeder van Sharine. Daarna dankte hij zuster Brunings, voor alles wat zij deed en nog doet in het belang van de consultatiebureaus, de moeders en zuigelingen.

Dr. van Veldhoven wenste Sharine geluk met het feit dat zij de 1000ste ingeschreven baby van het jaar is. „Sharine krijgt geschenken", zei hij, „doch het grootste geschenk krijgt zij en alle andere zuigelingen van het consultatiebureau, want op deze bureaus wordt voor hun gezondheid gewaakt".

Hij raadde de moeders aan hun zuigelingen geregeld naar de consultatiebureaus te brengen. Daar worden zij onderzocht en daar krijgen zij medisch advies. Ook hij had woorden van lof over Zr. Brunings.

Zr. Brunings dankte Dr. Veenhuizen en Dr. van Veldhoven voor hun mooie woorden en richtte een paar woorden tot de moeder van Sharine en overhandigde haar een zilveren babystel geschonken door de firma Spritzer & Fuhrman en van de N.V. Zuid-West, agente van Nutricia, een Switzal stel. Van deze laatste firma zal Sharine nog 1 carton kunstvoeding krijgen.

Hierna reikte Dr. Veenhuizen aan Zr. Brunings een geschenk (een gouden broche) van Dr. van Steenderen en Zr. J. van Luxemburg.

Na enige foto's gemaakt te hebben liep de plechtigheid ten einde.

Curom-Nieuwtjes

Rossi

Van tien tot elf vanavond zal door een directe verbinding met Old Dutch de dansmuziek kunnen worden verzorgd door het ensemble van Mario Rossi. In verband daarmede zal ditmaal de zaterdagavond-cocktail met dertig minuten moeten worden bekort.

Voetbal

Om negen uur zondagmorgen relayeert de Curom de reportage van de voetbalwedstrijd België — Nederland; wederom werd medewerking ondervonden van Radio Nederland Wereldomroep en de Landsradiodienst.

Groeten

Na de nieuwsberichten van zondagavond zeven uur zijn enkele persoonlijke groeten te beluisteren uit het Stadsziekenhuis te Purmerend (van Edna Wijngaarden, Cornelly van Eer, Anna Adams en Sonja Douglas) en nog twee uit Amsterdam (van Ewald Tjon A Tjoe en Gerhard Vlet).

Boeken

N. Loesser's „De Opera" wordt zondagavond (19.25 uur) in het boekenkwartier besproken door de heer Hans van den Berge.

Koopvaardij

Het drukbeluisterde programma „Voor de Nederlandse koopvaardijschepen in het Caraïbisch gebied" ondergaat per 1 oktober een uitbreiding; dit programma zal met ingang van die datum te horen zijn iedere maandag, woensdag en vrijdagavond om half zeven. Mensen „aan de wal" kunnen voor hun vrienden op zee platen voor deze uitzendingen aanvragen. Als regel is de Curom te ontvangen tot een maximum van twee dagen varens.

Opera

Als laatste in de populaire serie bespreekt drs. Harold Sprock dinsdagavond om kwart voor tien diverse stemmen in de opera. Voor de volgende maand staan weer twee volledige opera's op het programma.

V.S.-hulp aan burgerbevolking van Quemoy en Matsoe

De V.S. trekken 180.000 dollar uit voor hulp aan de burgerbevolking van Quemoy en Matsoe, de eilanden voor de Chinese kust die sinds enige tijd aan beschieting door de Chinese communisten blootstaan.

Volgens het ministerie van buitenlandse zaken te Washington, dat dit bekendmaakte, zijn er sinds het begin van de communistische actie op 23 augustus ruim 250 burgers gedood of gewond.

Het geld zal o.a. worden gebruikt om de bewoners te helpen bij het versterken van de schuilkelders, terwijl het voorts bedoeld is voor medicamenten en voor voorlopige onderkomens voor hen die hun woning door de beschieting hebben verloren.

Intotaal zijn onveer 1.900 huizen geheel en 1.800 gedeeltelijk verwoest.

Raketbataljon naar Formosa.

Het tweede raketbataljon van het 71ste regiment artillerie heeft zich ingescheept voor Formosa. In een communique wordt gezegd dat dit bataljon is uitgerust met raketten van het type „Nike" en het type „Hercules". De sterkte van het bataljon is niet bekendgemaakt, doch normaal bestaat het uit 6 a 900 man.

Paul Tamminga was de winnaar van de Grundig-radio in het C.T.C.-programma van de vorige maand. Hier wordt hem voor de Curom-mikrofoon de eerste prijs uitgereikt door de heer Linnartz, manager van de C.T.C., in het bijzijn van de Curom-oproepster, mevr. Cohen. Elke woensdagmiddag is er een jeugdprogramma met een interessante prijsvraag in het dagelijkse programma „OP DE THEE BIJ C.T.C." van 15.30 — 16.30 uur.

De Heer en Mevrouw
N. R. PALM
geven met grote vreugde kennis van de geboorte van hun dochter
Carmine Monique
Tijdelijk: St. Elisabeth Gasthuis
Curaçao 26 sept. '58

Pelgrimage naar Lourdes

II. De Zieken

De negende maal, dat de Maagd in de Grot van Massabielle aan Bernadette verscheen, 25 februari 1858, sprak ze: Ga drinken in het water van de bron en was je daarin. Aanvankelijk kon Bernadette de bron, die de Maagd met zoveel zekerheid had aangeduid, niet vinden. Ze begon met haar handen in het gras en het lage struikgewas te zoeken, ze graaide met haar handen, ze wroette met haar handen in de aarde....... en borrelend steeg het water omhoog. En nu, honderd jaren na dit alles neemt de Bron bij de Grot van Lourdes een heel voorname plaats in. In feite is dit water, de meest levendige, de meest tastbare aandenking van de wonderbaarlijke gebeurtenissen van die gezegende februari-maand.

Om dit water ook concentreren zich de beden van milioenen en milioenen zieken. Om dit water en om de woorden, die als een zegen, een altijddurende zegen over dit water hangen: Ga drinken uit die bron en was je daarin.

In speciale ziekentreinen en van over de hele wereld komen ze dagelijks aan, de zieken. Op het nog steeds klein gebleven station van Lourdes. Van het station worden ze naar de ziekenhuizen en de asylen vervoerd, waar hun toestand nog eens nagegaan wordt en vanaf dat ogenblik begint de spanning voor hen: Zal ik genezen? Doofstommen, Blinden, Nier- en Hartpatiënten, Imbecilen, Invaliden.... Zal ik genezen? Zal ik, als ik straks naar de grot ben geweest en ik heb gebeden tot de maagd en ik haar haar innig gesmeekt mij mijn gezicht terug te geven, of mijn gehoor.... zal ik straks kunnen zien, zal ik straks kunnen horen? zal ik straks kunnen lopen....?

Ik heb enkele dagen als Brancardier gewerkt, als zodanig ben ik enkele dagen lid geweest van het corps vrijwilligers, dat alles te verzorgen heeft dat enigszins te maken heeft met de erediensten om de Grot van Lourdes. Zij laden de zieken uit de treinen, zij vervoeren de zieken naar de ziekenhuizen: zij vervoeren de zieken naar de grot, naar de bron; zij baden de zieken in het gezegend water. Zij handhaven de orde in en om het terrein van de Grot. Kortom zij doen van alles. Als lid van dit corps dan ben ik vaak heel dicht in aanraking geweest met zieken. En ik moet zeggen, dat er maar weinige dingen in mij leven zijn, die mij zo hebben getroffen als het geloof dat ik bij deze mensen heb gezien. En de uren die ik heb doorgebracht bij de badinrichting verbonden aan de bron (Les Piscines) waar dagelijks van 9-11 en van 2-4 zieken komen baden en gebaad worden, hebben grote indruk op mij gemaakt.

Hoe kan het ook anders: Zie al die zieke, misvormde mensen hebben zich om het water verenigd, wachtend op hun beurt. En hoor, van alle kanten klinkt het ave Maria. In alle talen, in alle talen hetzelfde: Wees gegroet Maria, vol van genade, de heer is met U, gij zijt gezegend onder de vrouwen en gezegend is Jezus de vrucht van Uw schoot.... Ze klinken tegelijk in het Spaans, Frans, Duits, Nederlands.... en het is alsof de Fransen bidden in het Duits, de Nederlanders in het Spaans, het is alsof alle lippen precies- precies hetzelfde zeggen. Zo één is men daar, zo vervuld van dezelfde hoop, van dezelfde wensen. Het is alsof hier de grote verwarring, die de mensheid sinds Adam, sinds Babel teistert, plotseling niet meer bestaat. Plotseling bestaan er ook geen rassen meer, geen huidskleur, geen dikke lippen, geen getrokken ogen....

De genezingen, die plaats vinden in Lourdes worden niet gauw tot wonderen verklaart. Zelfs wanneer een zieke, die door de doctoren ten dode is opgeschreven plotseling, na een bad in het gezegend water of na de zegening met het Allerheiligste opstaat en loopt, zelfs dan wordt zo'n persoon nog jarenlang onder observatie gehouden en pas dan, als na nog vier vijf jaren, zijn genezing op natuurlijke wijze niet te verklaren is, kan (let wel: kán) door de Kerk de uitspraak gedaan worden van: Het is een wonder. Soms komt zo'n uitspraak ook dertig jaren na de genezing. En toch, met mijn eigen ogen heb ik het volgende gezien: Een Engelse vrouw, mager en klein misschien vijfentwintig jaar oud, misschien ook dertig. Ze wordt voor een van de deuren van de Piscines gereden. Ik help een handje als twee verpleegsters haar in de rolstoel overzetten. Ze kan niet lopen.

Maar even later ben ik er nog bij als ze uit de Piscines komt: Ondersteund door een oudere dame treedt zij uit. Ze weigert de rolstoel, ze weigert de brancard. De verpleegsters schieten toe, ik schiet toe. Ze weigert onze hulp: Ik kan lopen, zegt ze op heel normale toon: Ik kan lopen.... en ze lacht en ze lacht en ze lacht en de verpleegsters volgen haar....

Ik heb ook meegeholpen smiddags als de zieken zich voor de grote basilik opstelden voor de processie van het Allerheiligste Sacrament. En dan liggen ze en staan ze en zitten ze de zieken, aan de rand van een ruimte die ongeveer even groot is als een normaal sportveld. Achter de zieken staat de menigte en ginder is de grot: ginder stroomt ook het water, als het Bijbelse meer van Genesareth. Plotseling wordt het stil. Van de treden van de Basiliek daalt

de Heer. Hij komt, hij komt voor elke zieke en elke zieke wacht op hem. Hij komt voorgegaan door een plechtig geklede voorloper, omringd door priesters. Hij komt, hij die de vrede brengt. Hij komt over de Esplanade, dadelijk zal hij bij de eerste zieke zijn, en het is alsof die dag in Bethanie, toen de mensen hem met palmbladeren begroetten en hun kleden voor hem uitspreiden, weer herleeft, maar nu is het de stilte die men voor hem uitspreidt, de stilte en het geloof. En gelijk de oude tijden van Jerusalem, hoor hoe langzaam, plechtig een kreet zich verheft. Eerst een eenzame stem, een priester, daarna wordt de kreet overgenomen door de menigte, daarna groeit de kreet in het hart van de menigte tot een daverende acclamatie:

Hossanna, Hossanna, Zoon van David.

En de Zoon van David schrijdt verder, De witte hostie schildert in de middagzon, als een glimlach die de hele wereld omvatten wil. En het grote Geloof, maakt zelfs de meest vertrokken gezichten mooi en zij die daar liggen en staan en zitten en zo lijden, schijnen hun pijnen niet meer te voelen. En ik, ik die daar sta.... ik weet niet wat het is dat ik voel, maar het is iets groots, dat mij overweldigd, stom maakt.

Een stem hervat: Beni soit Celui qui vient au nom du Seigneur:Gezegend Hij, die komt in naam van de Heer.

En de heer nadert: Nu begrijp ik wat die man van wie ik de naam niet meer weet bedoelde toen hij schreef: Ik heb het gevoel, dat het niet zoveel moeite zou kosten om Hem te zien, om Zijn Gestalte te ontdekken onder de paarse mantels van de prelaten....

De menigte bidt (en dit gebed is het ingrijpendste dat ik in Lourdes of elders gehoord heb):

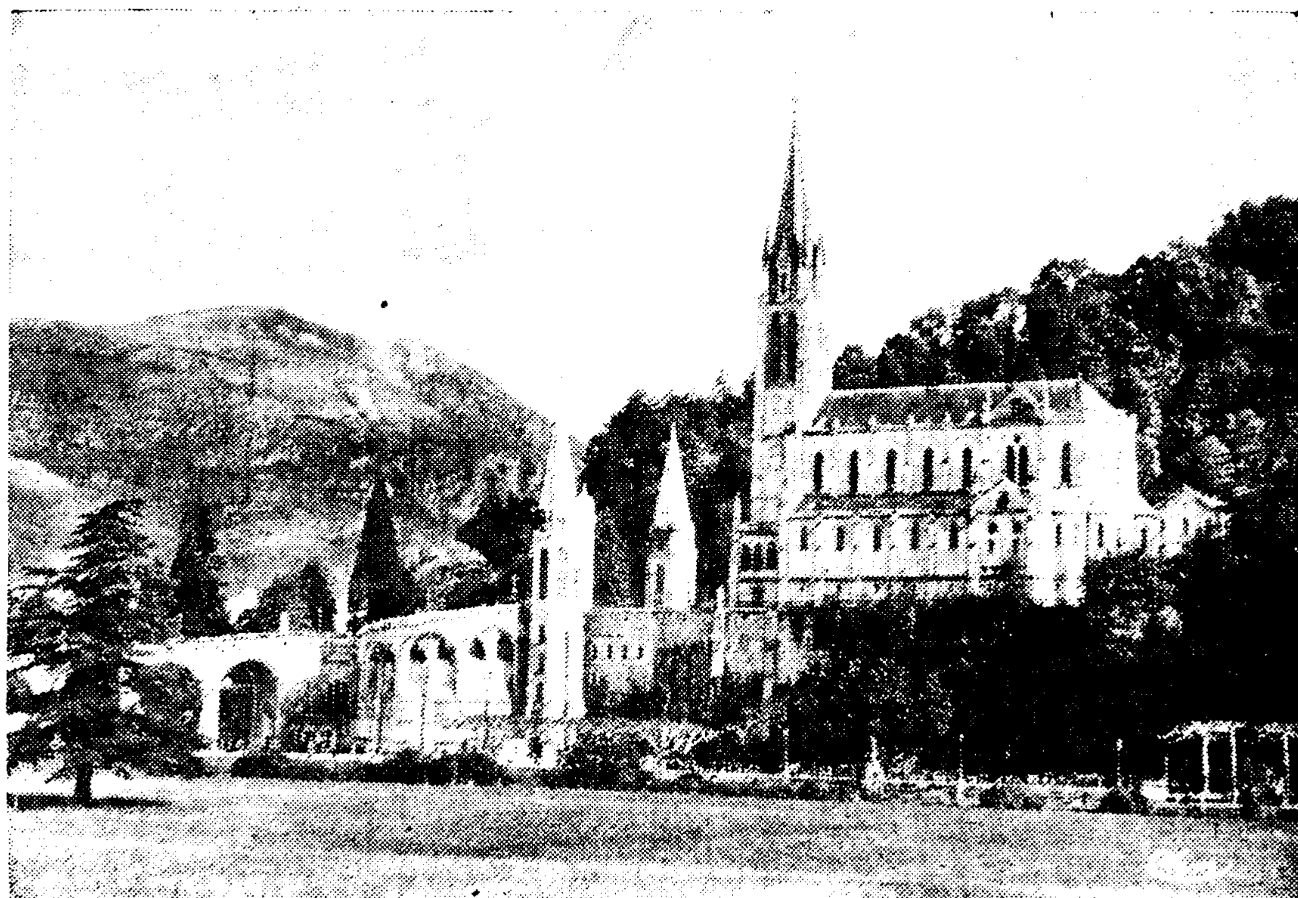
Redt ons Jezus, wij gaan ten onder
Heer, Als U wilt, kunt U mij genezen

Mijn God, Maakt dat ik zie
Mijn God, Maakt dat ik loop.

Iedere krijgt de zegen van het Allerheiligste, maar niet iedere zieke geneest. Eigenlijk genezen de meeste zieken niet. Dat is, de meeste stommen blijven stom, ook na in het Water gebaad te hebben, ook na intens gebed, ook na zegening met het Allerheiligste Sacrament. De meeste blinden blijven blind, de meeste doven blijven doof. Tenminste voor dit leven en dat het lichaam betreft, geloof ik. dat de genezingen schaars zijn. Des te meer daarentegen moeten de genezingen voor het andere leven en voor dat andere lichaam, dat de ziel is, zijn. En daarom geloof ik ook niet, dat de zieken, die in Lourdes komen en ogenschijnlijk geen genezing vinden, zich teleurgesteld gevoelen in hun Geloof in Maria. Het is juist het geloof, dat groot genoeg is om hen de lange reis naar Lourdes te doen ondernemen, dat hen leert begrijpen, dat het geluk van de wereld na het leven veel groter is dan welk geluk ook op deze wereld.

Hun geloof is het ook, dat hen ontvankelijk maakt voor de wil van God, die de Schepping regeert. En zeide de Maagd Maria niet tot Bernadette, dat Zij haar niet beloofde gelukkig te maken in deze wereld, maar wel in de andere.... Ja, het is de standvastigheid van het geloof der zieken, dat mij telkens en telkens weer gevangen houdt, wanneer ik ze zie glijden of zich onderdompelen in het koude water, de ogen wijd open van verwachting, de mond en het hart prevelend het gebed vol nederigheid. Want dat is eigenlijk het hele en het grootste wonder van Lourdes: Dat alle harten kinderharten worden. En hoe kan het ook anders, als wij ons even duidelijk voor ogen houden, dat de Moeder van God, de Koningin van de schepping, zich verwaardigd heeft in een donkere, grillig-gevormde grot neer te dalen en aan een eenvoudig herderinnetje het woord te richten.

Frank Martinus

De oude basiliek van Lourdes

Graftombe van Keizer Wang-Li teruggevonden

Hongkong. — Na opgravingen die twee jaar in beslag hebben genomen heeft in China op twintig meter de graftombe van keizer Wang Li, een lid van de Ming-Dynastie die in 1620 overleed, teruggevonden. Behalve de stoffelijke resten van de keizer en zijn twee vrouwen bevatte het graf fabelachtige schatten in de vorm van zijde, staven goud en zilver, rijk met juwelen voorwerpen versierde ornamenten van tin en porselein en kostbare gebruiksvoorwerpen van goud, zilver en jade. Dit meldt het communistische persbureau „Nieuw China."

De KERK beschermster van Grieks-Romeinse Cultuur

Castelgandolfo. — De Kerk en de pausen hebben altijd in de voorste rij gestaan bij het ontdekken en behouden van nieuwe feiten over antieke kunst en letterkunde. Aldus verklaarde Z.H. de Paus in een toespraak, die hij in het Frans hield tot 500 geleerden, die in Rome bijeen zijn ter gelegenheid van het Zevende Internationale Congres voor Archaeologie.

De Paus zeide: „Zonder (de Renaissance-periode, en de eeuw van het Humanisme) in aanmerking te nemen, waarin de Pausen een nogal overdreven belangstelling aan de dag legden voor de herleving van de Oudheid, is het bekend, dat de eerste grote verzamelingen van klassieke archaeologie in de moderne tijden zijn aangelegd de aktieve hulp van de Pausen."

De Heilige Vader noemde met name de bijdragen van de Pausen na de Renaissance, zoals Pius VI, die het Vatikaanse Pio-Clementinomuseum voor Romeinse antiquiteiten stichtte en Benediktus XIV aan wie het behoud van het Coloseum te danken is en die een aantal geleerde akademies in het leven riep voor de studie van geschiedenis en oudheidkunde.

Met betrekking tot de christelijke archaeologie, wees de Paus o.a. op de ontdekking honderd jaar geleden van Griekse inskripties in de katakomben van Callixtus in Rome, die naar pausen uit de derde eeuw verwezen en andere inskripties, die voldoende duidelijk aanduidden, dat Petrus het hoofd was van de christelijke gemeente in Rome en dat hij daar gemarteld werd. De H. Vader zeide, dat recente opgravingen onder het hoofdaltaar van de Sint Pieter, waardoor het graf van de heilige Petrus werd ontdekt vele vermoedens en gedeeltelijke bewijzen, die door vroegere oudheidkundigen naar voren werden gebracht, hebben bevestigd.

„In de geschiedenis van het Westerse christendom was en bleef de Oudheid een kracht van grote opvoedende waarde. En zelfs bij de uitbreiding van de Kerk gedurende de eeuwen van exploratie en kolonisatie is het kontakt met de Grieks-Romeinse Oudheid niet verloren gegaan. Een bewijs daarvoor vinden wij onder de jonge katholieke studenten van Centraal-Afrika, die in Belgisch Conga bijvoorbeeld de humaniora onderwezen krijgen en een verbazingwekkend begip tonen voor de antieke wereld en de klassieken.

De kultuur, die thans in Europa en Amerika de overhand heeft, met zijn aan beide gebieden gemeenschappelijke karakteristieken, blijkt voor de Afrikaanse jeugd minder organisch en meer gedesorganiseerd te zijn dan de antieke kultuur."

De Paus vervolgde, dat dit schijnt aan te tonen, dat het niet voldoende is de verhouding tussen de oudheid en het Christendom te bestuderen uit louter historisch gezichtspunt. Men moet ook de onderliggende blijvende realiteit in overweging nemen."

Zijne Heiligheid verklaarde dat het grotendeels aan de pogingen en tussenkomst van de Kerk te danken is dat de grieks-romeinse erfenis behouden is gebleven voor de Westerse beschaving. De H. Vader noemde als onderdelen van drie erfenis de klassieke kunst, het recht, bovenal de wijsbegeerte der Grieken, in het biezonder van Socrates Plato en Aristoteles. „De sublieme waarheid van het Christelijk geloof heeft vele van hun filosofische ideeën en begrippen tot de zijne gemaakt, doch het Christendom wist zich voor heidense infiltratie te behoeden."

„Oude mythen die ten doel hadden een min of meer vaag religieus gevoel te voldoen werden oneindig ver overtroffen door de Openbaring van het Ouden en Nieuwe Testament en de Verlossing door Jezus Christus". (N.C.).

Voorstellen van Onassis aan ARGENTIJNSE regering

Buenos Aires. — Indien zijn onderhandelingen met de Argentijnse regering tot een goed einde kunnen worden gebracht, zal de bekende Reder Aristofeles Onassis tien van zijn tankschepen onder Argentijnse vlag laten varen.

Onassis begon zijn carriere in Buenos Aires als telexonist en sigarettenverkoper, in welke period. hij de Argentijnse Nationaliteit heeft aangenomen. De Grieks-Argentijnse Reder heeft nu de regering van Argentinie aangeboden een aantal van zijn tankschepen onder Argentijnse vlag te doen varen en deze vervolgens uitsluitend te verhuren aan de Nationale Argentijnse oliemaatschappij. Onassis zou deze transactie opvatten als een investering, zodat hieruit voor Argentinie geen bealing in deviezen voortvloeit.

In een tweede voorstel biedt Onassis aan zich te zullen belasten met het gehele vervoer van olie met bestemming Argentinie, waarvoor betaling in Argentijnse munt zal worden aanvaard. De aldus verkregen Argentijnse pesos zouden worden aangewend voor investeringen in Argentinie.

Deze voorstellen hebben bij de bevoegde kringen grote belangstelling gewekt. Men wijst erop dat Argentinie thans 7 miljoen ton brandstoffen per jaar importeert en dat de regering Frondizi er ondanks alle pogingen daartoe. niet in zal slagen dit cijfer in de eerstvolgende jaren door vergroting der eigen produktie, te verkleinen.

GROTEWOHL over de Internationale Politiek

Berlijn. — Het Oost-Duitse parlement is vandaag te Ooost-Berlijn bijeengekomen om een verklaring van premier Grotewohl aan te horen in verband met de samenstelling van de kieslijst van het „Nationale Front" voor de verkiezingen op 1 november a.s.

In zijn verklaring beschuldigde Grotewohl opnieuw de West-Duitse regering ervan een politiek te voeren, die moet leiden naar een atoomoorlog, maar hij herhaalde zijn voorstel voor onderhandelingen tussen West- en Oost-Duitsland om een commissie samen te stellen van vertegenwoordigers der twee Duitslanden welke de vier grote mogendheden moet bijstaan om een vredesverdrag voor Duitsland uit te werken en een Verenigd Duitsland voor te bereiden.

Grotewohl nodigde het West-Duitse parlement, dat op 1 oktober in West-Berlijn bijeenkomt, uit de door Oost-Duitsland toegestoken hand te aanvaarden.

Over de crisis bij Formosa zei Grotewohl: „Er is geen macht ter Wereld, die te gelegener tijd de bevrijding van Formosa en Quemoy kan verhinderen en China op den duur zijn zetel in de veiligheidsraad en de assemblé der V.N. kan onthouden".

Premier Nationalistisch CHINA blijft vastbesloten

Taipeh. — „We hebben de taktiek der communisten, die beoogde Quemoy te blokkeren, verijdeld" zo heeft premier Tsjen Tsjeng van Nationalistisch China vandaag in een toespraak tot het comite voor de herovering van Continental China, waarvan hij voorzitter is, verklaard.

„Wij strijden voor de Democratie en de vrijheid — aldus de premier — en op Quemoy en Matsoe verdedigen wij ons tegen een verdere uitbreiding van het ijzeren gordijn".

„Het moreel van het garnizoen is hoog en de manschappen hebben geduld en ervaring; aan de vijand hebben wij zware verliezen toegebracht."

Indien wij vastbesloten blijven — aldus de premier tenslotte kan niemand ons verplichten een neutralisering van de kusteilanden te aanvaarden".

Besprekingen over terug trekking der Engelse troepen uit Jordanië

Londen. — Van gezaghebbende zijde is bevestigd, dat te Amman tussen Engeland en Jordanië besprekingen gaande zijn over het samenstel van problemen, dat de terugtrekking der Engelse troepen meebrengt. Het tijdstip van deze terugtrekking is nog niet bepaald en dit zal slechts geschieden nadat een akkoord is bereikt tussen de Engelse en Jordaanse regeringen.

Een woodvoerder van het Foreign Office deelde vandaag mede, dat het herstel van de lucht en landverbindingen over Syrië tussen Jordanië en de andere landen in de omgeving een eerste stap zou zijn naar de toepassing van de resolutie der Verenigde Naties en de aftocht der Engelse troepen uit Jordanië zou vergemakkelijken.

De woordvoerder zei, dat de terugtrekking der Britse troepen afhankelijk is van de uitvoering van de resolutie van de V.N.

Poging tot sabotage aan Frans slagschip

Toulon. — Een kikvorsman., van wie aangenomen wordt een Noord-Afrikaanse terrorist, te zijn heeft te Toulon 'n poging tot sabotage aan het Franse slagschip 'Jean Bart' gedaan, aldus een mededeling van de Franse marine. Er werden granaten in het water geworpen, maar men heeft niemand kunnen vinden. Een tweede sabotagepoging was gericht tegen een droogdok.

De pogingen faalden doordat men thans scherp toezicht houdt wegens de omvang van het Noord-Afrikaanse terrorisme aan de vooravond van het referendum over de nieuwe grondwet.

Er zijn in verband met de pogingen nog strengere veiligheidsmaatregelen genomen en twee Noord-Afrikanen zijn in Toulon tijdens een opsporingsactie van de politie aangehouden.

—:—

Washington. — Volgens welingelichte kringen in Washington verwacht men, dat de Amerikaanse troepen tegen eind oktober volledig uit Libanon teruggetrokken zullen zijn.

De opperbevelhebber der Amerikaanse strijdkrachten in Libanon, admiraal Holloway, en de Amerikaanse ambassadeur McLintock hebben donderdag met president Sjehab over de terugtrekking der Amerikaanse militairen gesproken.

—DE ROTS—

CURACAO

H. Missen op ZONDAG:

Santa Anna	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	
Pietermaai	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	
Santa Familia ...	5.00, 6.30, 7.45 en 9.00 uur	
Coromoto	5.00, 7.15, en 8.30	
Wishi	5.00, 6.30, en 8.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Santa Maria	5.00, 6.30, en 8.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Jan Doret	5.00. en 8.30.	
Suffisant	5.00, 7.00, en 9.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Groot Kwartier ..	5.00, 7.15, en 8.30	
Janwé	5.00. en 8.00.	.... Tevens avondmis om 19.00
Santa Rosa	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Westpunt	5.00, en 8.30.	
Soto	5.00, en 8.00.	
Steenrijk	5.30, 7.30, en 8.30	

Preek in de NEDERLANDSE taal:
iedere zondag: S. Anna om 9 uur

Pietermaai om 8 en 9 uur
Groot Kwartier om 8.30 uur
Janwé om 8 uur
Sta Rosa om 9 uur

de 2e en 4e zondag van iedere maand op S. Familie

N.B.: **CRECHE:** Op Sta Rosa kunt u tijdens de H.H. Missen van 7, 8 en 9 uur uw kleine kinderen bij de Eerw. Zusters in bewaring geven.

H. Missen in de week:

Santa Anna: 6.00 6.30 en 7.00
Pietermaai: 5.30, 6.00, en 6.30 (zaterdag 7.00 i.p.v. 5.30)
Santa Familia: 6.00, 6.30 en 7.00
Coromoto: 6.30 (op zaterdag om 7.15)
Wishi: 6.15 en 7.00 (woensdag om 7.30)
S. Maria: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00; woensdag geen 6.00)
Jan Doret: 6.30 (zaterdag 7.00)
Suffisant: 6.00 (zaterdag 7.00)
Groot Kwartier: 6.00 en 6.30 (woensdag 7.45)
Janwé: 6.30 (zaterdag 7.00)
Santa Rosa: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)
Westpunt: 6.00 (zaterdag 6.30).
Soto: 6.30 (zaterdag 7.00).
Steenrijk: 6.00, 6.30 (zaterdag 7.00).

ARUBA

H. Missen op ZONDAG:

Playa: 5.00, 6.30, 7.30 en 8.30 ...... tevens om 19.00 Avondmis
San Nicolas: 5.00, 6.15, 7.30 en 8.30 ..... tevens om 17.00 Avondmis.

H. Missen in de week:

Playa: 6.00, 6.30 en 7.00
San Nicolas: 6.00, 6.30 en 7.00.
Preek in de NEDERLANDSE taal:
Playa: iedere eerste zondag van de maand is de Avondmis om 19.00.
San Nicolas: de eerste zondag van de maand om 8.30.

As. VRIJDAG, de eerste vrijdag van de maand toegewijd aan het Goddelijk Hart van Jezus.

Tevens die dag de feestdag van de H. Teresa van het Kindje Jezus, patrones van de Missies.

As. ZATERDAG, de Feestdag van de H. Franciscus van Assisië.

ZONDAG, 5 oktober ROZENKRANS-zondag.

Gedoopt in de kerk te Janwé op 23 september 1958: Gwendolyn Karin Joan; dochter van: Wilhelmus Adrianus Hulsmans en Anna Maria Antonia van den Boomen.

Gedoopt in de kerk te Janwé op 23 september 1958: Theodorus Johannes Henricus; zoon van: Andries Jacobus Latta en Johanna Francisca Melenhorst.

ERIC DE NOORMAN — De banneling van IJsland

2—41 Cendrach komt moeizaam overeind en staart met een zucht over het water. Eric wenkt Svein, het roer over te geven aan de stuurman en de lange Sakser voegt zich bij hen. Van uit zijn ooghoeken ziet de Noorman, hoe een aantal krijgers hen gadeslaat. Het zijn mannen van Ondur. „Laten we de raaf uitzenden," gromt Svein, „dan weten we tenminste wat." En daarmee geven we toe, dat we gefaald hebben", mompelt Cendrach. „Nee, wachten we nog een dag en een nacht. De ouden van mijn volk kunnen zich in het aantal dagen vergist hebben." „Mogelijk hebben zij de richting verkeerd vermeld," oppert Eric droog. „Volgens Hako zag Ragnar de Rode land na zes dagen varen in noordelijke richting. Hier komt dus wel het aantal dagen overeen." Cendrach haalt de schouders op. „Wachten wij nog tot morgen," herhaalt hij. „Morgen zien we wellicht land." En zo blijft de koers ongewijzigd. De nacht valt en met trage gang glijdt de Drakar westwaarts. Eric staat aan het roer en kijkt op naar de sterren. Hij peinst en twijfelt of ze het niet toch noordelijk hadden moeten zoeken. Hij moet even zijn ingedommeld, want plotseling schrikt hij wakker en springt meteen overeind. Over het dek naderen gedaanten, geluidloos naderbij sluipend. Het vale licht der sterren glanst koud op scherp staal.

KORT HISTORISCH OVERZICHT

De eerste en de laatste — Apostolisch Prefekt —

DE EERSTE APOSTOLISCH VICARIS

Wat is een Missie?

In de meest algemene betekenis van het woord wil MISSIE eigenlijk zeggen: **de taak van Gods Kerk om het geloof in Jezus Christus te verkondigen en te verspreiden onder de ongelovigen en niet-katholieken en om het te behouden en te versterken onder de katholieken.** Tegenwoordig gebruikt men het woord missie meestal om de bekeringsactie van de Kerk in niet-christelijke landen aan te duiden. Daarom spreekt men vaak van **buitenlandse of vreemde missiën.** Het handboek van het kerkelijk recht duidt met de term „missie" o.a. die gebieden aan, waar de kerkelijke hiërarchie nog niet is gevestigd en die daarom rechtstreeks afhangen van de H. Stoel, die het bestuur erover uitoefent door de Romeinse Congregatie van de Propaganda Fide.

De kerkelijke hiërarchie is iets wat langzaam groeit in een missiegebied. Als in een nog niet bewerkte streek de geloofsprediking moet aanvangen, begint Rome meestal met een zogenaamde onafhankelijke missie, dat wil zeggen onafhankelijk van een andere missie of bisschop. Zo'n nieuw gebied staat rechtstreeks onder Rome en staat onder leiding van een eenvoudig priester. Belooft de missie voor de toekomst iets, dan wordt zij verheven tot Apostolisch Prefektuur; een Apostolisch Prefekt is bijna nooit bisschop.

Blijkt de Prefektuur levensvatbaar, dan wordt zij omgezet in een Apostolisch Vicariaat, dat in de regel door een bisschop bestuurd wordt. Begint in enig missieland de Kerk tekenen te tonen dat zij zichzelf kan redden wat personen en hulpmiddelen aangaat, of meent de H. Stoel dat een hogere organisatie aan de positie van de H. Kerk te goede zal komen, dan wordt daar de Hiërarchie ingevoerd, dat wil zeggen de Missie wordt een gewoon bisdom, een officiële kerkprovincie.

Meestal blijft zo'n nieuw bisdom nog wel enige tijd onder toezicht van de Congregatie tot Voortplanting des Geloofs (de Propaganda Fide).

Hoe is het nu in feite op onze eilanden gegaan?

Curaçao en Aruba werden ontdekt door de Spanjaarden, gedurende een expeditie die onder leiding stond van Alonso de Ojeda in 1499. Curaçao werd toen bewoond door de „Indios Curacaos", naar alle waarschijnlijkheid verwant aan de Caiquetios van de Venezolaanse staat Falcón. De eigenlijke in bezit neming had plaats in of na 1515, maar vóór 1520, van welke tijd ook de geloofsprediking dateert. Onze Benedenwindse Eilanden vormden toen geen missiegebied, maar werden min of meer van zelf sprekend beschouwd als een onderdeel van het bisdom Coro, Venezuela. De Spaanse Priesters die hier preekten, hadden blijkbaar behoorlijk succes, want toen de Hollanders in 1634 Curacao veroverden, vonden ze dat de bevolking van de drie Benedenwindse Eilanden nagenoeg geheel katholiek was.

De W. I. Compagnie begon met hier aanstonds de katholieke godsdienst te verbieden. De plakkaten van de Verenigde Nederlanden werden ook hier van kracht in 1637. Er kunnen toen niet veel katholieken meer geweest zijn op Curacao. Bij de overgave door de Spanjaarden trokken deze met hun priester (het was er maar één) en bijna de gehele katholieke Indianenbevolking (op 75 mensen na) naar Venezuela. Overgebracht op een schip van de W. I. Compagnie!

De eerste kolonisten alhier waren Calvinisten en enkele Joden. Langzamerhand kwamen er natuurlijk ook wel enkele katholieke kolonisten op het eiland om zich te vestigen als handelaar. Tot 1700 zagen deze slechts zo nu en dan een priester. De katholieke godsdienst dreigde hier dus uit te sterven. Van geloofsprediking of zielzorg was praktisch geen sprake. Theoretisch viel Curaçao nog steeds onder het kerkelijk territorium van Coro, maar omdat hier geen vaste priester meer was en een zeer gering aantal katholieken dreigde het katholicisme hier te gronde te gaan. Omstreeks die tijd missioneerde hier een Spaanse pater Augustijn, Fray Caysedo, die waarschijnlijk nog steeds op het standpunt stond, dat Curaçao kerkelijk onder Coro ressorteerde. De Hollanders dachten daar hier natuurlijk anders over. **De eerste priester die van Nederlandse zijde verlof kreeg zich hier als missionaris te vestigen, was de Boheemse Jezuiet Alexius Schabel in 1704.** Van 1704 tot 1742 werkten hier in totaal acht paters Jezuieten van de Verenigde Nederlanden, terwijl intussen op **30 juli 1715 Fray Agostin Beltran Caysedo de Velasco** benoemd wordt tot **eerste Apostolisch Prefekt van deze eilanden**: De generaals van de Augustijnen en van de Jezuieten werkten te Rome blijkbaar langs elkaar heen zonder voeling met elkander te houden Zowel Caysedo als de Jezuieten voelden zich de wettig benoemde missionarissen van Curaçao! In de praktijk schijnt het gelukkig nogal meegevallen te zijn. De Jezuieten woonden en werkten in de Punda en Prefekt Caysedo op Otrobanda.

Van 1742 tot 1776 waren er priesters van verschillende nationaliteiten hier werkzaam; nooit veel, meestal niet meer dan een of twee tegelijk. Van 1776 tot 1820 kwamen hier in het geheel acht Franciskanen van de Nederduitse provincie. In 1820 moest de missie worden prijsgegeven wegens gebrek aan missionarissen; Koning Willem I had de Orde van de Franciskanen gesupprimeerd. Van 1820 tot 1824 werd hier de zielzorg waargenomen door enkele uitgeweken Spaanse priesters, die zonder wettige aanstelling op eigen gelegenheid het pastoorschap uitoefenden.

De saeculiere geestelijkheid De laatste Apostolisch prefekt Tevens eerste Apostolisch Vicaris.

Sinds het uitsterven van de Franciskaanse Missie op Curaçao (1820) deed de hoge geestelijkheid in het Moederland pogingen om geschikte krachten voor deze Missie aan te werven. Aanvankelijk had men in de noordelijke provincies geen succes, zodat bij Kon. Besluit van 21 april 1823 een aanvraag daartoe werd gedaan bij de kerkvoogden van de zuidelijke provincies door een oproep in de Nederlandse Staatscourant. Het salaris zou bedragen 1500 pesos en 900 pesos voor de kapelaan (resp. 2500 en 1500 gld.); ze kregen bovendien vrije reis als ambtenaar eerste klas. Merkwaardigerwijze kwam nu het antwoord uit de noordelijke provincies: de Amsterdamse priester M. Niewindt bood zich aan. Een medewerker werd gevonden in de Eerw. Heer Eysenbeil, eveneens Amsterdammer.

In dit K.B. heeft vooral de hand gehad de hoogwaardige hooggeboren heer Cornelis Ludovicus baron van Wijkerslooth, bisschop van Curium in partibus infidelium, Heer van Schalkwijk, assistent-bisschop bij de pauselijke troon, Kommandeur in de Orde van de Nederlandse Leeuw en die van de H. Gregorius, in zijn hoedanigheid van „Bezorger van de Overzeese Zendingen". Op 15 mei 1824 werd dan bij de notaris Jan van Riet te Amsterdam een contract gedeponeerd, waarbij Joannes Martinus Niewindt een verbintenis aangaat met de Internuntius Ciamberlani. Hierbij verklaart Niewindt zich bereid als **Apostolisch Prefekt** naar Curaçao te vertrekken voor de tijd van vijf jaar; hij zal mogen terugkeren als zijn gestel niet tegen het klimaat bestand is en na zijn verblijf van vijf jaar in de Missie, zal hem in Nederland een der beste staties (parochies) toegewezen worden. Op 6 juli 1824 vertrekt hij naar de Missie, vergezeld van de Amsterdamse priester Jacob Eysenbeil.

De grote moeilijkheid in deze zowel als in alle andere Missies in die tijd zou blijken te zijn het voortdurend gebrek aan priesters. De hoofdinhoud van de brieven van Niewindt werd gevormd door een op vele manieren herhaalde, in vele toonaarden gezonden klacht over gebrek aan krachten en smeekbede om méér priesters. Het was echter voor katholiek Nederland van die dagen nog lang niet gemakkelijk om priesters te zenden. Men had ze zelf nog te veel nodig; Nederland was zelf nog Missiegebied en het katholicisme had er nog weinig vrijheid van beweging. Zijn eerste medewerkers waren Nederlandse saeculiere priesters (wereldheren). later bijgestaan door enkele paters Capucijnen en Kruisheren. Tussen 1824 en 1860 (aankomst en dood van Niewindt) beantwoordden 24 priesters zijn oproep om missionaris te worden. Sommige daarvan stierven reeds zeer spoedig na hun aankomst; anderen keerden ontmoedigd of ziek naar Nederland terug; de meesten hebben hier vrij lang gearbeid. Toen Mgr. Niewindt stierf, waren nog negen van hen in de Missie werkzaam.

Anderen kwamen nog als student naar Curaçao en maakten hier hun opleiding af onder toezicht van Mgr. Niewindt zelf. Het waren er twintig, waarvan nog elf in actieve dienst in 1860.

Knappe organisator en harde werker wordt eerste Apostolisch Vicaris van de Nederlandse Antillen.

Op 7 oct. 1840 had Koning Willem I de regering overgedragen aan de Prins van Oranje die onder de naam van Willem II de troon besteeg. Koning Willem II was de katholieken goed gezind. Hij onderhandelde met de Italiaanse diplomaat Francesco Cappacini, die in 1841 voor de tweede maal naar Nederland kwam, nu als buitengewoon gezant te 's-Gravenhage. Op 9 oktober 1841 werd een verdrag met Rome door de Koning ondertekend ten gunste van de katholieken. Het eerste artikel luidde:

„Het zal de Koning aangenaam zijn, dat Zijne Heiligheid, indien het haar nuttig voorkomt, aan de kerkelijke oversten des Rijks en aan de Apostolische Prefekten der Nederlandse Bezittingen, de bisschoppelijke waardigheid verleent „in partibus infidelium". Het jaar daarop had Nederland drie nieuwe bisschoppen: Mgr. Den Dubbelden, Mgr. Zwijsen en Mgr. van Hooydonk. Voor de Nederlandse Antillen lag het voor de hand dat Prefekt Niewindt de aangewezen man was om Apostolisch Vicaris te worden. Op 20 september 1842 had de verheffing plaats van Prefektuur tot Vicariaat. De koninklijke goedkeuring hiervoor volgde op 16 december 1842.

De Hoogeerwaarde Heer Martinus Joannes Niewindt, **eerste Apostolisch Vicaris van de Nederlandse Antillen** werd op 24 augustus 1843 te Warmond plechtig tot bisschop geconsacreerd door zijn vriend en krachtige medewerker Mgr. van Wijkerslooth van Schalkwijk, geassisteerd door de Hoogeerwaarde Heren Mgr. van Hooydonk en Mgr. Zwijsen. Het was de eerste maal sinds de Hervorming dat een dergelijke plechtigheid plaats greep boven de Moerdijk.

Het systeem van Mgr. Niewindt was: in alle delen van de Missie voldoende scholen, kerken en priesters; en moeilijkheden zijn er alleen maar om overwonnen te worden. Toen hij hier kwam vond hij zo goed als niets. Enkele maanden na zijn dood in 1860 kon zijn opvolger de volgende missiestatus overleggen:

Katholieken	25560
Parociekerken	13
Missionarissen (waarvan 3 nog student waren)	24
Communicanten	2713
Huwelijken	112
Scholen	11
Schoolzusters	46
Schoolkinderen	1439

Verder een weeshuis met 24 meisjes, een gasthuis en leprozengesticht met 14 Zusters. Onder het aantal scholen is ook opgenomen een meisjespensionaat voor MULO met 39 internen en 130 externen.

Mgr. Niewindt heeft van een zielig Prefektuurtje een Vicariaat weten te maken, dat er wezen mocht. Zijn opvolgers hebben feitelijk niet anders behoeven te doen dan zijn systematische werkwijze te volgen, wat zij dan ook steeds tot groei en bloei van de Missie gedaan hebben.

Zijn opvolger was Mgr. Johannes Frederichs Antonius Kistemaker (1860 — 1866), saeculier priester, evenals zijn voorganger, die om gezondheidsredenen al na enkele jaren moest aftreden. Toen kwam er een grote verandering in de priestervoorziening voor onze Missie. Bij decreet van 9 juli 1868 werd de Missie van de Nederlandse Antillen toevertrouwd aan de Nederlandse Provincie van paters Dominikanen. Hiermee eindigde het zeer vruchtbare tijdperk van de Nederlandse saeculiere clergé. De paters Dominikanaen (reguliere geestelijken) bouwden voort op de fundamenten, gelegd door Mgr. Niewindt en zijn medewerkers. De Dominikaanse Apostolische Vicarissen waren:

Mgr. Petrus Alexius Henricus van Ewijk (1870 — 1886)

Mgr. Ceslaus Henricus Jacobus Reynen (1886—1887).

Mgr. Henricus Alphonsus Maria Joosten (1887—1896).

Mgr. Ambrosius Jacobus Johannes van Baars (1897—1910).

Mgr. Michael Gregorius Vuylsteke (1910—1930).

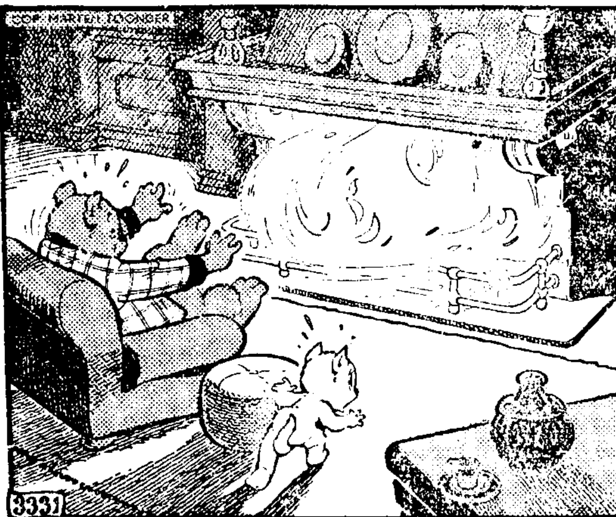
Mgr. Petrus Innocentius Verriet (1931—1948).

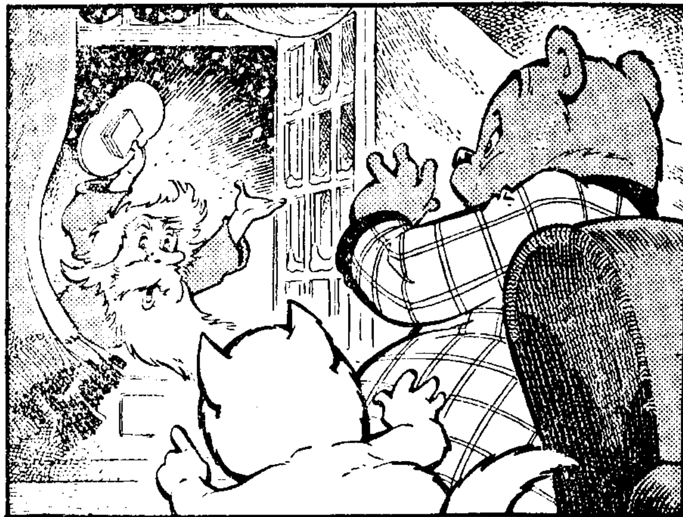
Mgr. Lewis Jacob Thielen van der Veen Zeppenfeldt (1948-1957).

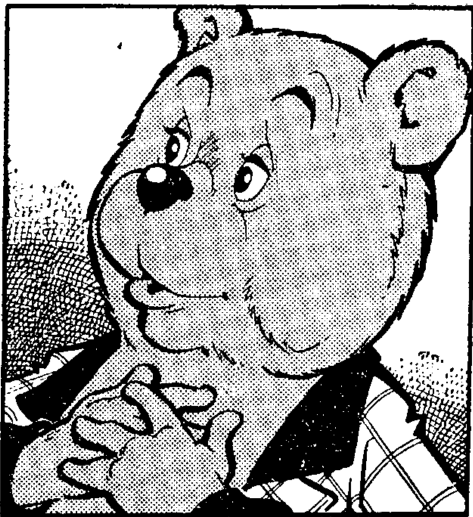
Hierop volgde Mgr. Michael Johannes Holterman, titulair bisschop van Vagada en LAATSTE APOSTOLISCH VICARIS van de Nederlandse Antillen. tevens EERSTE BISSCHOP VAN WILLEMSTAD, aangezien sinds 28 juni 1958 hier telegrafisch bekend werd, dat het Zijne Heiligheid Paus Pius XII behaagd heeft het Vicariaat van de Nederlandse Antillen te verheffen tot de staat van BISDOM.

De officiële viering van deze plechtigheid zal plaats hebben op 18 oktober 1958.

Heer Bommel gaat het overdoen

3331 Nauwelijks had Heer Bommel de kalender in de haard geslingerd of een felle vuurgloed lichtte op, die hem geblakerd achteruit deed deinzen Vreemde, witte vlammen flakkerden een ogenblik als wapperende witte haren in de schouw, toen verdwenen zij loeiend in de schoorsteen. Dit geloei werd dadelijk overgenomen door een windstoot, die het oude slot op zijn grondvesten deed schudden. Het raam vloog open en daar, tussen de wapperende gordijnen, verscheen het gelaat van de geheimzinnige grijsaard. Hij had de kalender in de hand, die plotseling zo wit was geworden als de lakens in advertenties voor wasmiddelen.

„Goed gedaan!" klonk zijn ijle stem boven de wind uit. „Alleen door loutering worden de zwarte bladzijden uit het verleden weer wit!"

Hij verdween, het raam klapte dicht en de wind ging liggen.

Met een lange, diepe zucht hervatte heer Bommel zijn ademhaling, die hij gedurende de snel opeenvolgende gebeurtenissen had vergeten voort te zetten.

„Een vreemd iemand, deze bejaarde persoon," zei hij, nog wat ademloos, „vol onverwachte trekjes!"

„Hij scheen nu erg tevreden over U te zijn," merkte Tom Poes op.

„Ongetwijfeld," antwoordde Heer Bommel, in wie het oude vuur en zelfvertrouwen weer was teruggekeerd. „Hij en ik hebben onze meningsverschillen gehad, doch dat is nu voorbij. Weliswaar kan ik niet instemmen met zijn gewoonte om plotseling mijn ramen open te smijten en mij toe te schreeuwen, doch ik moet erkennen, dat hij ditmaal het diepere gevoelsleven van een Bommel heel fijntjes heeft aangevoeld. Ik ben een gelouterd heer, als je begrijpt, wat hij bedoelde."

De opnamen voor de T.V.-film „Het Schotse Spookschip"

's-Gravenhage. — In Londen zijn verleden week de opnamen begonnen voor de tevisiefilm ‚het Schotse spookschip'. Daarin komen ook enige scènes voor met een luchtballon. Daar de ballonsport in Engeland is uitgestorven heeft de filmstudio van Elmstree een beroep op de Hoogse ballonclub gedaan.

De Amerikaanse acteur Thomas Mitchell, held uit vele avonturenfilms, die in de ballon mèt de Boesmans uit het Batterseapark aan de Theems moest opstijgen, liet het echter afwijzen. Hij weigerde in de rieten mand zomaar naar onbekende bestemming te vertrekken. De filmster Patrick Allen was avontuurlijker aangelegd en tezamen met Mitchell's Dubbel en de Nederlandse ballongroep werd de opstijging ondernomen. Men voer langs Westminster, waar een van de filmhelden aan de grote wijzer van de Big-Ben moest blijven hangen, maar dit onderdeel heeft men voor alle veiligheid maar opgenomen in de Londense filmstudio evenals de landing van de ballon ergens op het

—:—

Londen. — In Torquay — Zuid-Engeland — heeft de hypnotiseur Henry Blythe een praktijk geopend voor telefonische behandeling van mensen die het roken willen afleren. Blythe beweert dat hij reeds duizenden mensen door hypnose van het roken heeft genezen.

Transportarbeiders zullen tankboten van Niarchos en Onassis boycotten

Londen. — Het Britse blad „Sunday Dispatch" meldt, dat de internationale bond van transportagearbeiders besloten heeft de tankboten van de reders Niarchos en Onassis te Boycotten.

Zeelieden van zeven landen — Engeland, Nederland, West-Duitsland, Belgie, Frankrijk, Canada en de Ver. Staten- zullen volgens het conservatieve blad niet monsteren op die tankboten en de havenarbeiders zullen deze schepen niet laden of lossen. De Boycot zou dit jaar met kerstmis of later beginnen.

De campagne zou deel uitmaken van die tegen reders die onder leenvlaggen varen (van Panama, Honduras, Liberia etc.)

Het Casals Festival te PUERTO RICO

door

Robert R. Brunn

PABLO CASALS
......op het vriendenfeest......

San Juan, Puerto Rico. — Kortelings werd hier het Casals Festival gegeven en de man naar wie dit festival genoemd is, „Don Pablo Casals", de wereldvermaarde cellist zat dikwijls tussen het aandachtig gehoor, waarbij hij de prestaties van zijn kunstbroeders enthousiast toejuichte.

Gelijk Dr. Albert Schweitzer, een andere grote musicus is Don Pablo het symbool geworden van individueel denken en liefde voor de vrijheid.

Het Casals Festival toont ook dat de Puertorikijnen zich meer en meer wenden tot de ontwikkeling van het culturele. De lege magen dienden eerst gevuld en het volk diende opgevoed. Thans is het gezondheidsprobleem opgelost er is voor ieder voldoende te eten en 95 procent van de kinderen gaan naar school.

Puerto Rico kan zich nu met alle kracht wenden tot de kunst en het bevorderen van de inlandse cultuur.

Don Pablo heeft Spanje vele jaren geleden verlaten onder mededeling dat hij nimmer meer zijn cello zou bespelen zolang Franco als dictator in zijn land aan de macht bleef. Hij vestigde zich in Prades in de Franse Pyrreneën, waar ieder jaar wat Casals bij voorkeur het „Festival der Vrienden" roemde werd gehouden. Twee jaar geleden ging hij naar Puerto Rico waar dit jaar het Festival is gehouden, waarbij Don Pablo weer werd omringd door zijn muzikale vrienden en kunstbroeders, onder wie Isaac Stern, Rudolf Serkin, Eugene Istomin en Victoria de los Angeles.

Een familiebijeenkomst

Het festival was als een familiebijeenkomst. Er was een warmte en informaliteit tussen orkest, solisten en dirigent die zelden worden aangetroffen in de concertzalen van de wereld. Dit dank zij aller toewijding voor „Don Pablo".

Het volk van Puerto Rico doet hieraan mee. „Doña Fela", (zoals San Juan's vrouwelijke burgemeester, Felisa Rincon de Gautier in de wandeling wordt genoemd) heeft televisietoestellen op alle pleinen van San Juan laten aanbrengen, zodat het festival „en masse" kon worden bijgewoond.

Als direct gevolg van het Casals Festival zal de regering van Gouverneur Muñoz Marin het „Symfonieorkest van Puerto Rico" in het leven roepen waarvoor 50.000 dollar zijn uitgetrokken.

Het orkest begint met 20 leden en zal in november zijn eerste uitvoering geven. Slechts eenmaal heeft men op het eiland een even uitgebreid orkest gehad als dat van het Casals Festival. Dat was twee jaar geleden toen de „New Orleans Philharmonic" op doorreis een avond hier een uitvoering gaf. Toch zeggen de critici dat het Puertorikeinse publiek dat zich in het theater van de universiteit van Puerto Rico had verzameld wel degelijk blijk heeft gegeven dat het verstand heeft van wat goede muziek is.

Don Pablo voelt zich hier thuis, vooreerst omdat zijn moeder een Puertorikeinse van geboorte is, maar tevens omdat Puerto Rico een vrij land is. Dit is niet altijd zo geweest. In de laatste 20 jaar heeft Puerto Rico onder leiderschap van Muñoz Marin een ware renaissance meegemaakt in ieder opzicht. Het is niet langer een Amerikaanse kolonie, maar een spaanssprekende gemeenschap die uit eigen vrije wil de status van „estado libre asociado", vrije geassocieerde staat in de verhouding met de Verenigde Staten verkozen heeft.

Het Casals Festival is een uiting van de volwassenheid van een maatschappij, die zichzelf heeft mogen vormen en niet gedwongen is in de pasvorm van het „Amerikanisme".

(„Copyright Christian Science Publishing Society).

Rallye naar Bagdad

door AGATHA CHRISTIE

17

Al hield Vic dolveel van kinderen, haar plezier zou dubbel zo groot zijn geweest, als ze dit keer thuis waren gelaten. Op 't laatst werd de jongste zó lastig, dat de dames eerder naar huis terugkeerden dan zij van plan waren geweest. Trouwens, het was warm en Vic had het gevoel of haar schoenen vol voeten zaten.

Met een geeuw liet ze zich op bed vallen. Vic wou, dat ze nog een week in Caïro blijven kon...... ze zou op de Nijl willen varen...... Maar ze wist best, dat het al een mirakel mocht heten, dat ze op kosten van wildvreemde mensen naar Bagdad kon vliegen. Wat dacht je daar in Bagdad met je paar ponden op zak te beginnen? vroeg een onverbiddelijke stem in haar.

Vic legde die stem vlug het zwijgen op. Stel je voor! Edward zou wel een baantje voor haar weten. Anders vond ze dat zelf wel. Daarover wou ze niet tobben...... Haar ogen, vermoeld van de verblindende zon, vielen loodzwaar dicht.

Zij schrok opeens wakker van een klop op haar kamerdeur. Dat dacht ze tenminste. „Binnen", riep ze. Toen er geen antwoord kwam sprong ze uit bed en deed de deur open.

Het bleek, dat er op de deur naast de hare gebonsd werd. Daar zag zij een van de keurige stewardesjes, die blijkbaar Sir Rupert Crofton Lee nodig had. Hij deed net de deur open op het moment dat Vic naar buiten keek.

„Wat is er nu weer?" Zijn stem klonk slaperig en humeurig.

„Het spijt me erg, Sir Rupert", vleide het stewardesje, „maar zoudt u even op het kantoor van de B.O.A.C. willen komen? Het is maar drie deuren verder, hier op de gang. Het betreft een kleinigheid voor de vlucht naar Bagdad, morgen".

„O, dat is best".

Vic trok zich terug. Zij voelde nu geen slaap meer. Ze keek eens op haar horloge. Net half vijf. Ze had dus nog anderhalf uur voordat mrs Clipp haar nodig had. Als ze eens wat ging rondwandelen door Heliopolis? Dat kostte geen geld.

Zo gedacht, zo gedaan. Op de gang passeerde zij de deur van het kantoor van de B.O.A.C., dat alleen maar werd aangeduid door een kaartje, dat met een punaise op de deur zat geprikt. Op hetzelfde ogenblik kwam Sir Rupert naar buiten. Hij liep voor haar uit en zijn lange jas zwaaide zo nijdig heen en weer, dat Vic begreep, dat hij erg boos moest zijn.

Ook mrs Clipp verkeerde in een enigszins prikkelbaar humeur toen Vic zich tegen zessen bij haar presenteerde. „Ik geloof, dat ik te veel bagage bij me heb, miss Jones", begon zij. „Ik dacht, dat ik de hele reis betaald had, maar dat schijnt maar tot Caïro te zijn geweest. Morgen krijgen we namelijk de Iraakse luchtlijn. Wil je eens even voor me informeren? Anders moet ik nog een reischèque gaan inwisselen!"

Vic toog dadelijk op onderzoek uit, maar het kaartje was van de deur van de B.O.A.C. verdwenen. Voor dat kantoor moest zij helemaal aan de andere kant van de hal zijn. Vreemd, dacht ze. Tenzij het andere kantoor alleen tijdens het rustuur in gebruik is geweest......

Het bleek, dat mrs Clipp inderdaad moest bijbetalen, iets wat deze dame hoogst onaangenaam vond.

Op de vijfde verdieping van een groot gebouw in de Londense City bevinden zich de kantoren van de Walhalla Grammofoon Compagnie. De man, die daar achter een bureau zat, had een handboek voor economie voor zich liggen. De telefoon ging.

Hij nam de hoorn van de haak en zei met bedaarde stem: „Walhalla Grammofoon Compagnie!"

„Hier Sanders!"

„Sanders van The River? Welke?"

„De Tigris. Met bericht over A.S. We zijn haar kwijt!" Er viel een stilte. Toen herhaalde de bedaarde stem met harde metaalklank: „Heb ik je goed verstaan?"

„Ja, we zijn Anna Schiele kwijtgeraakt".

„Noem geen namen. Dat is een hoogst ernstige fout van jouw kant. Hoe is dat gebeurd?"

„Zij is dat ziekenhuis binnengegaan, zoals ik al verteld heb. Haar zuster moest een operatie ondergaan."

„En toen?"

„De operatie is terstond uitgevoerd. Wij dachten, dat A.S. dus direct naar het Savoy zou teruggaan. Ze had haar kamer aangehouden. Maar ze is niet teruggekomen. We hebben vóór het ziekenhuis gepost en waren overtuigd, dat zij het niet had verlaten".

„Maar nu is ze er niet meer?"

„Neen. We hebben het juist ontdekt. Zij is de dag na de operatie in een ziekenauto weggereden".

„En jullie dus te slim af geweest".

„Ik zou heus hebben bezworen, dat ze niet wist, dat ze geschaduwd werd. We hadden alle voorzorgsmaatregelen genomen. Alle drie......"

„Geen excuus! Waar is die ziekenauto gebleven?"

„Naar het Academisch Ziekenhuis gereden".

„Wat ben je daar te weten gekomen?"

„Dat een patiënt, onder geleide van een pleegzuster, in die auto is binnengebracht. Die zuster moet Anna Schiele zijn geweest. Niemand weet waar ze gebleven is".

„En de patiënt?"

„Die weet van niets. Zat onder de morfine".

„Anna Schiele is dus onopgemerkt weggewandeld en spoorloos verdwenen?"

„Ja. Mocht ze naar het Savoy terugkeren......"

„Volkomen uitgesloten", viel de ander hem in de rede.

„Zullen we de andere hotels nagaan?"

„In ieder geval...... al zal het geen resultaat opleveren. Ze rekent er natuurlijk op dat het gebeuren zal".

(Wordt vervolgd).

Arubaans Commentaar

Handen uit de mouwen

Oranjestad. — „Weet U wat we eens moesten doen?", zei ons dezer dagen een succesvol zakenman: „We moesten dat politiek gekrakeel wat meer naar de achtergrond schuiven". „Politiek is goed, maar het is niet allesbeheersend. Wie de krant opslaat, leest over politiek... Wie partikuliere gesprekken beluistert, hoort over de politiek. Zo langzamerhand ontstaat de gevaarlijke situatie, dat er niets meer kan gebeuren, of het moet via „de politiek". Een sportuitzending, een vereniging, een onderneming, alles moet worden gefinancierd door „de politiek"... Men vergeet dat de Antillen groot geworden zijn en dat de welvaart kwam door het partikulier initiatief. Wil ons land welvarend blijven, dan kan ook dit slechts gebeuren door het particulier initiatief. De overheid dient alleen maar te zorgen voor een gunstig klimaat en voor algemeen vertrouwen. Meer moet men niet verwachten, omdat een verder gaan leidt tot een opperstaatsmacht en ordening, welke zelfs in grote landen met vele eigen inkomstenbronnen onherroepelijk tot narigheid voert en in een klein, afhankelijk land als de Antillen onmiddelijk tot ruineuze gevolgen leidt."

„Mooi gezegd", antwoordden wij: „maar hoe bereik je dat?"

„Als er voldoende vertrouwen is in de toekomst, dan moet het mogelijk zijn particulier risicokapitaal te vinden. Er zijn zoveel mensen die hier een goede boterham verdienen... Er zijn nog zovele mogelijkheden om winstgevende bedrijven en bedrijfjes te stichten. Waarom zou men zich niet los kunnen maken uit een gezapige rust en bijvoorbeeld 5% van zijn inkomen kunnen beleggen in de toekomst van ons land. Indien een grote groep mensen daartoe bereid zou zijn en er een maatschappij werd opgericht ter financiëring van veelbelovende projekten, dan zouden er wonderen gebeuren! De tijd voor goede zaken doen is NU. Het is een dooddoener te denken dat „de tijd voorbij is". Iedere dag worden er in de wereld nieuwe zaken gesticht, die uitgroeien tot zeer succesvolle ondernemingen. Dat is geen monopolie van het verleden, maar de kans van iedere dag in ieder land, waar nog mensen met visie en durf wonen".

Aldus onze goede vriend..

Uitlatingen die waard zijn om overwogen te worden... Een weekend voor de boeg om het te overwegen en om dan maandag, de eerste werkdag van een nieuwe week, de gedachten in daden om tezetten.

Uit Politierapporten

Oranjestad. — Bij werkzaamheden langs de weg bij Lago Heights viel een der vuurpotten omver, waardoor een nieuw aangelegde kabel vlam vatte. De politie kon met zand het brandje blussen.

— In een A.N.B. bus werd door Marco Koolman een rekenlineaal gevonden in etui.....

— Vrouw aan het stuur.... hoorden we mompelen, toen de bestuurster van auto 7073 inplaats van te remmen op het gaspedaal trapte, het brede trottoir voor de luchthaven overstevende en met een harde klap tot stilstand kwam tegen de muur van de bloembakken. De dame liep enkele snijwonden op, die gelukkig niet te ernstig waren. De schade aan het gebouw wordt begroot op ƒ 75.— en aan de auto op ƒ 1400.—. Maar het gemompel was vals..... want tenslotte maaken de heren der schepping meer ongelukken dan de dames.... aldus de laatsten.

— In de Nassaustraat kwam auto [illegible] in zeer onzachte aanraking met een lantaarnpaal. Schade ongeveer [illegible]—. Een nader onderzoek wordt ingesteld naar de oorzaak.

— De publieke telefoon te Simeon Antonio werd vernield. De politie zit de onverlaten op de hielen.

Openbare Aanbesteding

Het wnd. Hoofd van de Dienst Openbare Werken Aruba zal op Maandag 13 oktober 1958 om 11 uur v.m. in het openbaar aanbesteden:

HET VERVEN, SAUSEN EN REPAREREN VAN HET IN- EN EXTERIEUR VAN DE LOODSEN 4 EN 5 AAN DE WESTSTRAAT, TE ORANJESTAD.

Bovengenoemd bestek is vanaf heden verkrijgbaar à f. 5.— per stel. Restitutie op de dag van aanbesteding f. 2.50.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

(Buiten verantwoordelijkheid der) Redaktie)

Mijne heren,

In uw blad van woensdag jl. vonden wij onder „Arubaans Commentaar" een artikel, waarin u naast uw bewondering en waardering voor hetgeen de K.L.M. in de luchtvaart presteert, kritiek uit op de wijze, waarop wij het trajekt Curaçao — Aruba v.v. bevliegen.

Ten eerste mogen wij u danken voor uw waarderende woorden, het doet nu eenmaal goed, erkenning zwart op wit te zien.

Ten tweede ook dank voor uw kritiek, want door deze openbaar te maken, geeft u ons de gelegenheid er ook van onze kant iets over te zeggen. Uw kritiek valt eigenlijk in 3 punten uiteen, nl.:

U verwijt ons, het trajekt wordt te onregelmatig bevlogen, de passage-prijs is te hoog en last but not least, het plaats-aanbod is te gering

Ten aanzien van het eerste punt mogen wij vaststellen, dat wij het hier geheel met elkaar eens zijn. Welke dienst ook, al is het maar één keer in de week, welke vertraagd aankomt of vertrekt, wekt niet alleen de ergernis van de passagier, maar ook die van ons op. Wij geven een minder goed produkt dan waarvoor wij met ons allen hard hebben gewerkt en dat is dus voor beide zijden een teleurstelling.

De oorzaak hiervan is, zoals u zult kunnen begrijpen, niet in één hoek te zoeken, maar bij een veelvoud van faktoren. Een van de voornaamste faktoren is het zich niet op tijd melden van de passagiers. De moeilijkheid voor ons is nu toch de vele papieren op tijd klaar te krijgen om het vliegtuig nog op tijd te laten vertrekken.

Is het dan zo ver, dan blijkt de passagier zich weer niet bij de Vreemdelingendienst te hebben gemeld, resp. gewoon zoek is.

De sterkste staaltjes op dit gebied worden vertoond!

Een andere oorzaak is ook, dat wij ingewikkelder vliegtuigen hebben gekregen, nl. wij vliegen o.a. met 4 DC-6-vliegtuigen, waar veel meer instrumenten en tweemaal zoveel motoren in zitten als in de Convairs.

Toch hadden wij in augustus van dit jaar maar 2 technische storingen meer dan een jaar geleden.

Een andere moeilijkheid is de aansluiting. Wij proberen Aruba en Curaçao zoveel mogelijk met de wereld te verbinden, wel nu, dat betekent aansluiting op buiten-eilandelijke verbindingen. Hoe meer aansluitingen men tracht te maken en dit zijn dus vaak vliegtuigen, die duizenden kilometers ver weg zijn gestart, dan betekent dit op het laatste stukje Curaçao — Aruba, of zoals u wilt, op het eerste stukje, vaak een vertraging. De lokale passagier voelt zich hierdoor gedupeerd, de interkontinentale passagier is verheugd, dat men op hem gewacht heeft.

Ook hier is de moeilijkheid, een grens te trekken. Er zijn nu eenmaal dagen, waarop wij vertraging op vertraging hebben en er zijn dagen, waarop alles „er op tijd uitgaat".

Gelooft u mij, dat wij lang niet tevreden zijn met ons eigen resultaat en dat wij ons uiterste best doen, onze regelmaat op te voeren. Wij hopen dit o.a. te bereiken door gedurende de winter allengs een minder kwetsbaar schema in te voeren. Maar u begrijpt, dat met een kleine vloot men veel sneller zonder reserve zit, dan wanneer men over een groot aantal eenheden beschikt, die dan uitwisselbaar zijn. En aan een grotere vloot valt (financieel) op dit moment niet te denken. Wist u, dat een DC-6 per dag ƒ 1000,— aan afschrijving kost? Daarbij komen nog alle vliegkosten.

Punt twee is de passage-prijs. Ook daarmede zijn wij, net zo min als u, bijster gelukkig. De moeilijkheid in dit verband is, dat de verbinding zó kort is, dat er „geen droog brood aan is te verdienen". U weet wellicht niet, dat alleen de Aruba — Curaçao verbinding ons per jaar op enkele honderddduizenden gulden verlies komt te staan. Ons enthousiasme om dus de prijs naar beneden te brengen, is in dit verband niet groot. Toch hebben wij in de Caribbean niettegenstaande de verliezen (van miljoenen), welke wij telken jare moeten accepteren, toeristen-tarieven ingevoerd.

Ook hier hebben wij een financiële veer gelaten, echter hopen wij daarmede meer toeristen naar de Nederlandse Antillen te halen. Wij achten het dus op dit moment niet wel mogelijk het verlies op de Aruba — Curaçao-lijn nog groter te doen zijn door tarief-verlaging, daar deze tarief-verlaging, in tegenstelling met wat u wellicht denkt, niet een ongekende stroom van passagiers zou opleveren. Daarvoor is immers het potentieel Aruba veel te gering. Dit neemt niet weg, dat dit punt (en dit geldt ook voor Curaçao — Bonaire) onze aandacht heeft en dat wij er ernstig naar streven een oplossing te vinden, ook deze tarieven te verlagen.

Het derde punt, nl. onvoldoende plaatsaanbod, is een punt, waar wij het nu eens niet met u eens zijn.

Wist u, dat wij over augustus 4431 zitplaatsen hebben aangeboden tussen Aruba en Curaçao en dat dit ruim 1000 zitplaatsen meer waren dan augustus vorig jaar? Dit was o.a. mogelijk doordat onze DC-6-vliegtuigen gedeeltelijk in plaats van Dakota of Convair werden ingezet.

Van Curaçao naar Aruza boden wij in augustus 4710 zitplaatsen aan, hetgeen 1356 zitplaatsen meer waren dan een jaar geleden.

U ziet dus hier een zeer belangrijke verhoging in het aanbod van zitplaatsen en hoeveel van deze zitplaatsen denkt u nu dat er leeg bleven? Van Aruba naar Curaçao bleven er in augustus bijna 800 zitplaatsen onbezet en in tegenovergestelde richting nog aanmerkelijk meer! Dat Aruba toch een vergeten hoekje voor ons betekent, moet ik dan ook ten stelligste met u oneens zijn. Men verhoogt het aantal zitplaatsen nu eenmaal niet in een jaar met bovenstaande bedragen, wanneer men het betreffende „hoekje" vergeten is. Integendeel, Aruba staat ons zeer duidelijk voor de geest en ook met onze plannen voor volgend jaar blijven wij er opgevat, Aruba een zo vol mogelijke maat te geven. Er zijn echter grenzen aan de kapaciteit, zowel van de vloot als van onze financiële buidel.

De ongebruikte plaatsen betekenen echter niet, dat er niet vaak volle machines vertrekken, maar vaak ook gedeeltelijk bezette. De geboekte passagiers laten vaak eenvoudig verstek gaan. De machine is dus wel volgeboekt, maar de passagiers nemen niet de moeite ons even te bellen, dat zij verhinderd zijn en dan blijven er dus onnodig passagiers thuis.

Dat men meermalen moet meemaken, dat een machine volgeboekt is, maar dat men toch verzocht wordt zg. „shipside" naar het vliegveld te willen komen en dan mee kan, is voor een groot deel op deze oorzaak terug te voeren. Ook de „shipside" komen vaak zonder bericht niet opdagen. Op één machine van de vorige week kwamen er van de 14 „shipside" slechts één passagier zich melden.

Tenslotte nog een enkele opmerking over de vertraging, welke u het onderwerpelijk artikeltje uit de pen deed vloeien, nl. de vertraging van onze Dakota, waardoor de Arubaanse Statenleden niet op tijd ter vergadering konden verschijnen. Men heeft zich hier bijzonder kwaad over gemaakt en zelfs ging men zo ver ons te verwijten, dit met opzet te hebben uitgelokt om de heren politiek dwars te zitten.

Ik hoop, dat u met mij van mening zult zijn, dat een dergelijke beschuldiging even belachelijk als onwaar is en ik zal op dit aspekt dan ook niet verder ingaan. Wel kan ik de toedracht in het kort schetsen, nl.:

Onze trouwe Dakota liet ons 's morgens in Aruba gewoon in de steek, iets wat bepaald zeer weinig voorkomt met een Dakota, en het was ook niet van ernstige aard, nl. het betrof een magneet van een der motoren, die onwillig was. Nu heeft men mij gevraagd, of met deze onwillige magneet de machine toch niet op tijd had kunnen vertrekken en naar Curaçao vliegen. Natuurlijk had dat gekund, maar hier komen onze zeer strenge voorschriften ten aanzien van het streven naar veiligheid, d.w.z. het vliegen met machines, die geheel luchtwaardig zijn, naar voren.

15 Jaar lang hebben wij ononderbroken het „American Safety Award" mogen ontvangen en gelooft u mij, dat wij alles in het werk stellen deze „Safety Award" voor ons Caraïbisch lijnennet ook de eerstkomende 15 jaar waard te zijn.

Wij moesten dus kiezen tussen een gering risiko en de ontstemming van onze passagiers. Wij hebben het laatste gekozen.

Nu verder voor wat betreft de gang van zaken. Men had gehoopt de magneet op korte termijn tot reden te brengen (dit is de eerste magneet-storing van een Dakota in dit jaar), maar dat gelukte niet en ondanks alle pogingen, bleek dat men langer vertraging zou hebben dan eerst verwacht werd.

Op het moment, dat onze hoofdbasis Curaçao gewaarschuwd was (10,05 uur) werd als vermoedelijke starttijd gegeven 11.45 uur. Dit betekende dus, wanneer wij een bemanning voor de Dakota, die als reserve die dag beschikbaar was, van huis hadden gehaald en met het vliegtuig naar Aruba hadden gestuurd, deze machine net tegen het moment in Aruba zou gaan landen, dat de andere machine zou starten. Het was dus niet een geval, dat de K.L.M. niet bereid was een reserve machine te sturen, doch om bovenstaande reden had dit nu geen zin. Bovendien bleek de telefoonverbinding met Aruba tijdelijk verbroken, zodat ook telefonisch overleg, dat anders plaats vindt, niet mogelijk was.

Dit is dus het verhaal tot zijn ware proporties teruggebracht.

Het spreekt vanzelf, dat wij in dit korte bestek niet veel dieper op de zaak kunnen ingaan, maar wij hopen, dat bovenstaande u toch enig inzicht heeft verschaft.

Mogen wij ons tenslotte veroorloven op te merken, dat de „Amigoe di Curaçao" klaarblijkelijk ook een „Amigoe", een voorvechter voor Aruba is. Uit eigen ervaring weten wij, hoe enthousiast de Arubanen voor hun rechten kunnen opkomen en wij hebben daar respekt voor en kunnen dit natuurlijk billijken, zonder dat het altijd mogelijk zal zijn aan alle wensen tegemoet te komen.

Met gevoelens van hoogachting verblijven wij als oprechte „Amigoe di Antillas",

Koninklijke Luchtvaart Maatschappij, N.V.
Caraïbisch Bedrijf
C. C. Steensma
Directeur

Kontaktblad voor scholieren in NEDERLAND

ORANJESTAD. — Een voortreffelijk en lofwaardig initiatief werd genomen door de Z.E. Pater van der Seys van de pastorie Oranjestad, met het uitgeven van een mededelingenblad voor scholieren in Nederland en anderen die zich vanuit in het buitenland vestigden en graag het kontakt met ons eiland levendig houden.

Onder de toepasselijke naam „Nos cu Nos" verschijnt dit alleraardigste blad, dat eenvoudig van opzet en daardoor doeltreffender is, maandelijks.

Het bevat in kort bestek vele wetenswaardigheden en zal zeker aan zijn doel beantwoorden. Wie vrienden of familieleden in Nederland wenst te bedenken met een abonnement, kan dit bestellen tegen de zeer summiere prijs van f. 3.50 per jaar.

Ook zijn er nog enkele proefnummers verkrijgbaar op de pastorie.

Moge „Nos cu Nos" een lang leven beschoren zijn. Ongewijfeld voorziet het in een grote behoefte..

Groeten uit Nederland

Oranjestad. — Radio Kelkboom zendt morgen om kwart voor zeven het wekelijks groetenprogramma uit, dat in Nederland werd opgenomen door Radio Nederland.

Men kan dit keer de stemmen beluisteren van Nester Croes en Wijk Maduro, die vanuit Nijmegen spreken en van Dora Randt en Ruben Leysner, die uit Hilversum spreken.

Het programma wordt woensdagavond om kwart voor zeven nog eens herhaald.

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — Op 19 september werd geboren Wolter Genaro, zoon van de heer en mevr. M. de Palm—Scherpton, N.W. 40; op 21 sept. Gloria Patricia, dochter van de heer en mevr. W. Werleman—Vrolijk; op 22 sept. Donny Dean, zoon van mej. L. P. Richardson, Village Noord 36 en op 25 sept. Diane Margot, dochter van de heer en mevr. G. Eikelboom—Pinto, Shaba 14.

Op 24 september werd het huwelijk voltrokken tussen Benito Werleman en Justina Henricus, Pos Chiquito 51; op 26 sept. tussen Bernardus Apolinarus Cicilia en Lita Ines Gonzalez, Juana Morto 64.

Peking. — De regering van communistisch China heeft de „voorlopige regering van de republiek Algerie" erkend, zo heeft het persbureau Nieuw China bekend gemaakt.

Bij Wederath in de Hunsbrueck is een circa 2.000-jaar oude Keltische-Romeinse begraafplaats ontdekt. Tot op heden zijn 50 graven met talrijke bijgaven gevonden.

Parijs. — In Noord-Parijs is een bankauto door gewapende mannen overvallen. De daders ontsnapten met medeneming van een bedrag van 13.900.000 Frank.

De ontmoeting tussen de Rode Duivels en het Oranjeteam

Grote spanning en onzekerheid — rond landen-derby —

Belgen vastbesloten de „smaad van Deurne" uit te wissen

Morgen treden de „Rode Duivels" en het Oranje-team in het Deurne-Stadion te Antwerpen aan voor de 87e ontmoeting of te wel de 87e landenderby tussen Nederland en België. Vanzelfsprekend is het interessant na te gaan, hoe de resultaten zijn geweest van de tot nu toe gespeelde 86 ontmoetingen.

In totaal wonnen de Oranjehemden er 41, speelden 18 maal gelijk, terwijl de Belgen er 27 in winst wisten om te zetten. De balans slaat dus wel héél sterk naar de Nederlandse kant over. Wat zullen wij morgen gaan krijgen? De „herfstderby" belooft bijzonder interessant te worden, want het Belgische elftal is de laatste maanden in wat men zou kunnen noemen opbouwperiode en treedt morgen in Deurne aan met een zo goed als geheel vernieuwd elftal. Vergeleken namelijk met de ploeg, die op 13 april van dit jaar in Antwerpen met liefst 2-7 van de „Hollandse Leeuw" verloor, zijn maar eventjes zeven spelers vervangen. In het elftal, dat morgen Oranje de winst moet betwisten, zijn van de oude garde slechts opgesteld: Thellin, Mathonet, Stockmans en Jurion.

Oude bekende namen, zoals Vic Mees en Rik Coppens, zijn nu te vinden in het Antwerpens elftal, dat hedenmiddag op het Beerschotterrein te Antwerpen de traditionele wedstrijd speelt tegen het Rotterdams elftal. Trouwens Huysmans en Vliers zijn ook al namen, bekend uit de landen-derby's.

Onze bescheiden mening is, dat het Nederlands Elftal een bijzonder lastige en zware wedstrijd tegemoet gaat. Het Belgisch Elftal zal geladen het veld in komen en zal alles op alles zetten om de „smaad van Deurne", zoals de 2-7 nederlaag wordt genoemd, uit te wissen.

De Belgen komen met een jong en enthousiast elftal dus en hoe dikwijls heeft enthousiasme het niet van betere techniek gewonnen? Ons team heeft een dubbele klap te incasseren gekregen. Allereerst het vertrek van Faas Wilkes naar Spanje, want een dergelijk groots technisch speler, een werkelijke voetbalkunstenaar, kunnen wij momenteel helemaal niet missen. En dan daarbij nog de blessure van Abe Lenstra.... neen, dat ziet er niet zo mooi uit. Het waren juist deze twee grootmeesters, die in april het Nederlands Elftal naar zulk een glanzende zege wisten te voeren.

Over de spelers nog het volgende.

De keuze van De Munck boven de nieuwe Feyenoord-goalie Pieters Graafland is begrijpelijk. In de oefenwedstrijd tegen Saarland ging Pieters Graafland, die de eerste helft het Nederlandse doel verdedigde, bij een van de drie doelpunten lang niet vrij uit, terwijl na de pauze De Munck enkele malen op knappe wijze redding wist te brengen.

Maar of het backstel Wiersma—Kraay de juiste oplossing is? In de wedstrijd tegen Saarland was het opvallend, dat onze defensie keer op keer in de eerste helft van deze wedstrijd op sprint-vermogen en snelheid door de Saarlanders werd geklopt. Vooral de Saarlandse buitenspelers waren razend snel en zowel Van Wissen als Van der Hart moesten in deze snelle spelers hun meerderen erkennen. En dan te bedenken, dat het Belgische sterk verjongde Elftal denkelijk juist de snelheid als hun grootste wapen zal hebben.... Wij kunnen ons vergissen — tenslotte is en blijft voetbal een geweldig kansspel en juist bij deze landenderby komt dit dikwijls tot uitdrukking — maar wij vrezen, dat de achterhoede, de gehele verdediging, een zware strijd tegemoet zal gaan en dat er veel van onze doelman De Munck zal worden gevraagd om het doel van doorboring te vrijwaren.

De voorhoede is dit maal het meest interessante deel van de ploeg. Elek Schwartz, onze Bonds-Coach, kwam wel voor een heel moeilijke opgave te staan nu niet alleen Faas Wilkes niet meer beschikbaar is, maar Abe Lenstra door een opgelopen blessure tijdens de wedstrijd van afgelopen zondag tegen ADO morgen ook niet van de partij kan zijn.

De opstelling van Piet van der Kuil is boven alle twijfel heel juist. De kleine Ajax-man speelt de laatste weken een formidable partij voetbal en hij was dan ook de man, die in de wedstrijd tegen Saarland niet alleen tweemaal doelpuntte, maar ook het grote lichtpunt betekende, want over algemeen genomen was het nog al een trieste vertoning.

Wij hadden liever Van der Linden als aanvalsleider gezien en de linkervleugel Rijvers en Moulijn. Maar, ja, de voetbalgrootheden zullen er wel betere kijk op hebben en laten wij hopen dat het zo is en dat deze 87e landenderby een mooie, technische goede wedstrijd worden gaat met veel spanning en echte „derbysfeer" en dat de sterkste moge winnen.

Moment uit de wedstrijd Blauw Wit — N.A.C. (4—2). Van de Berg, de linksbuiten van Blauw Wit, was de produktiefste speler van de zebra's, want hij maakte twee fraaie doelpunten. Van de Berg skoort hier het eerste doelpunt voor Blauw Wit en brengt de stand op 1—2. Doelman De Rijk is niet bij machte het schot te stoppen.

Ottawa. — Premier Diefenbaker van Canada heeft bekend gemaakt, dat Canada nog 56 soldaten naar Libanon zal sturen ter versterking van de V.N.-waarnemersgroep aldaar. Het besluit daartoe is door de regering genomen op verzoek van de V.N.

PIA BECK op tournee

Den Haag. — Pia Beck vertrekt 30 september met het S.S. Statendam voor tournee door Amerika, Curaçao, Venezuela en Havana.

Ex-koning FAROEK weigert Amerikaanse AUTO

Cairo. — Ex-koning Faroek van Egypte heeft geweigerd een tweepersoons auto van ruim 100.000 gulden, die hij in de Verenigde Staten had besteld, te aanvaarden, omdat de plaats voor de bestuurder naar zijn oordeel te ongemakkelijk was voor iemand van zijn omvang, aldus heeft een woordvoerder van de fabrikant dinsdag te Napels meegedeeld. Indien de auto niet aan iemand anders in Italië kan worden verkocht zal zij naar de Verenigde Staten moeten worden teruggezonden. (Reuter).

Washington. — Het aantal gesignaleerde gevallen van kinderverlamming in de Verenigde Staten bedroeg in de afgelopen week 434; dit is het hoogste weekcijfer van dit jaar. In de overeenkomstige week van 1957 bedroeg het aantal gevallen 212.

SPORTBERICHTEN

BOKSEN

Rome. — Sugar Ray Robinson, de wereldkampioen middengewicht, is van plan volgend jaar zijn titel in Parijs te verdedigen. De tegenstander is nog niet bekend. Na het gevecht zal Robinson uitkomen tegen Carmen Basilio.

ZEILEN

Londen. — Het Amerikaanse jacht „Columbia" heeft vrijdag de zg. Amerika-beker, een trofee, die sinds 1851 in handen is van de Verenigde Staten, gewonnen.

ATLETIEK

Londen. — Op de eerste dag van de landen-atletiekwedstrijd tussen de herenploegen van Engeland en Finland hebben de Skandinaviërs een verrassende 69—48 punten voorsprong genomen. Van de elf nummers, die werden verwerkt, wonnen de Britten er drie. De Fin Olavi Vuorisalo won met ruim verschil de 1500 meter in 3 min. 44.2 sec. voor de Europese kampioen Brian Hewson.

GEWICHTHEFFEN

Berlijn. — Chen Ching Kai (China) heeft tijdens wedstrijden te Leipzig het wereldrekord tweehandig trekken in de bantamgewichtklasse verbeterd. Hij kwam tot 140.5 kg., dat is een halve kilogram meer dan het oude rekord van Vladimir Tomishenko (Rusland).

Britse kernproeven bij Christmas - eiland geëindigd

Londen. — Met ingang van hedenochtend is het gevarengebied nabij Christmas-eiland, waar de Britten kernproeven hebben gehouden, opgeheven en weer voor de scheepvaart open gesteld. De kernproef van dinsdag jl. was de laatste van een serie van vier, die op 22 augustus begon.

MODERNE JONAS

Bepaald geen verpozing was het avontuur dat de visser Bejeun in Atjeh overkwam, die na het vergaan van zijn zeilboot in de Indische Oceaan tijdens een hevige storm verloren werd beschouwd. Groot was de verbazing der dorpsgenoten toen vijf dagen later aan de kust dicht bij hun dessa een geweldige doch levenloze haai aanspoelde. En nog groter werd die verbazing toen zij na het openslijden van het beest, in de maag Bajeun aantroffen, nog steeds in leven en kennelijk zonder ernstige letsels, maar wel iets verteerbaar.